ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 158 ΧΡΟΝΟΣ 33ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432

ISSN: 1108-7315

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Τμ. Γραφείο κ.τ. Πειραιώς Αριθμός Μέσου 4432

- Προτάσεις για επιτάχυνση της Δικαιοσύνης
- Αναδάσωση και νομοθεσία
- Συνέντευξη με μια νέα δικηγόρο

EDITORIAL

HOMO HOMINI LUPUS

Για μια ακόμη φορά αυτές τις μέρες επιβεβαιώνεται το ρωμαϊκό γνωμικό: «*Ο άνθρωπος για τον άνθρωπο λύκος*». Για μια ακόμη φορά, η Ανθρωπότητα παραδίδεται στη βαρβαρότητα, άνθρωποι σκορπούν το θάνατο και την οδύνη σε ανθρώπους. Όλα αυτά τα παιδιά που έχασαν τόσο πρόωρα και άδικα τη ζωή τους, ενώ γιόρταζαν την ειρήνη και την αγάπη στο νότο του Ισραήλ, όλα αυτά τα παιδιά που βρήκαν φρικτό θάνατο από τις βόμβες στους στενούς και βρώμικους δρόμους της Γάζας, όλα είναι παιδιά μας. Όλα είναι «παιδιά του Αδάμ», όπως έγραψε πριν από σχεδόν μια χιλιετία, ο Πέρσης ποιητής Saadi:

«*Τα παιδιά του Αδάμ είναι τα άκρα ενός σώματος,*
Μοιράζονται όλα την ίδια ρίζα.
Όταν ένα άκρο περνάει τις μέρες του σε πόνο,
Τα άλλα άκρα δε γίνεται να ησυχάσουν.
Εσύ που δεν νιώθεις τον πόνο του άλλου,
Δεν σου αξίζει να ονομάζεσαι άνθρωπος.»

Όπως ικέτευε και η αγαπημένη, τόσο πρόωρα χαμένη **Βασιλική Κατσαγώνη**, στο ποίημά της που δημοσιεύεται στο τεύχος αυτό: «*Λίγο Θεό καλοί μου άνθρωποι*».

Μέσα σε τόση φρίκη, αναρωτιέσαι με τι κουράγιο να συνεχίσεις την καθημερινότητά σου. Κι ύστερα, εκείνη αμείλικτη σε κατακυριεύει, σου κλέβει το μυαλό, σε αναγκάζει να της αφοσιωθείς ολοκληρωτικά. Ίσως και να είναι καλύτερα έτσι, σκέφτεσαι˙ η δουλειά συχνά είναι φάρμακο. Όμως, πώς να δουλέψεις και πώς να μιλήσεις για κράτος δικαίου, όταν η Δικαιοσύνη είναι τόσο δυσλειτουργική, τόσο αργή. Οι πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις του Προέδρου του ΔΣΠ **Ηλία Κλάππα** σχετικά με την επιτάχυνση της Δικαιοσύνης, που δημοσιεύονται στο παρόν τεύχος, σίγουρα θα αποτελέσουν το έναυσμα για σκέψεις και συζητήσεις, σχετικά με αυτή την τόσο δύσκολη εξίσωση.

Το Καλοκαίρι που πέρασε, η Χώρα μας βίωσε πρωτοφανείς φυσικές καταστροφές: Φωτιές και στη συνέχεια πλημμύρες, που οδήγησαν στον θάνατο δεκάδες συνανθρώπους μας και χιλιάδες ζώα, άγρια και οικόσιτα, αλλά και ανυπολόγιστες απώλειες της χλωρίδας. Είναι μονόδρομος· η προστασία της ανθρώπινης ζωής και του περιβάλλοντος πρέπει να τεθούν σε άμεση προτεραιότητα, όπως τονίζει στο άρθρο της η **Μαρίνα Αλειφεροπούλου**. Η αναδάσωση και η σχετική με αυτήν νομοθεσία, ένα ακόμη κρίσιμο και επίκαιρο ζήτημα, αναλύονται από την **Αριάνα Στυ-**

λιανού. Όμως, εκτός από τις φυσικές καταστροφές, γινόμαστε μάρτυρες σχεδόν καθημερινά, μιας ολοένα εντεινόμενης βίας, ιδίως ανάμεσα στους νέους. Για την «κοινωνία της βίας» γράφει στο εξαιρετικά ενδιαφέρον άρθρο του ο **Διονύσης Τσελέντης**.

Η ανάφλεξη στη Μέση Ανατολή, δεν μπορεί παρά να εγείρει ανησυχίες και για τις σχέσεις μας με την Τουρκία. «*Ελλάδα και Τουρκία, είμαστε μια κλειδαριά που ξεκλειδώνει τον Βορρά, το Νότο, την Ανατολή και τη Δύση*» γράφει με την γνωστή του οξυδέρκεια ο **Δημήτρης Σταθακόπουλος**, σε ένα κείμενο που, όπως πάντα, αξίζει την προσοχή όλων. Και, επειδή υπάρχουν πληγές που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε, η **Λίλη Αποστολίδου** μας παρουσιάζει την πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση που έγινε στο μαρτυρικό νησί, με θέμα «Οι νομικές πτυχές του θέματος των Αγνοουμένων στην Κύπρο». Στα γεωπολιτικά, ο **Θοδωρής Μιχαλακάκος**, μας μεταφέρει τις απόψεις του γνωστού Αμερικανού οικονομολόγου Jeffrey David Sachs, σύμφωνα με τον οποίο, η Ευρώπη δεν πρέπει να ακολουθεί τυφλά της ΗΠΑ.

Οι ελπίδες αλλά και οι αγωνίες μιας ακόμη νέας δικηγόρου, φιλοξενούνται στο περιοδικό μας, σε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα συνέντευξη του **Παναγιώτη Σταματογιάννη**. Και, μια και πολλοί δεν γνωρίζουμε όσο θα θέλαμε «το χωριό μας τον Πειραιά», αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε τη γνωριμία μέσα από τις σελίδες μας, με τα γλυπτά που κοσμούν τους χώρους του. «Ξεναγός» μας η **Κική Τσαγκαράκη**. Τέλος, ο **Δημήτρης Πιστικός** ανατέμνει με τον πάντα γοητευτικό και ποιητικό του λόγο τη γενιά του κινήματος «Μπητ», που ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να προκαλεί τόσες αμφισβητήσεις.

Η νέα δικαστική χρονιά ξεκίνησε δυστυχώς με μια ακόμη απώλεια για τον δικηγορικό κόσμο του Πειραιά, αυτή του **Παναγιώτη Στάθη**, του Τάκη, μαχόμενου δικηγόρου, με ήθος, ευγένεια και επιστημονική κατάρτιση. Η «Δ.Ε.» εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

Η Συντακτική Επιτροπή εύχεται καλή δικαστική χρονιά, με υγεία και ασφάλεια για όλο τον κόσμο.

Ηλίας Τζιτζικάκης
Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Η **ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ** διοργανώνει διαγωνισμό φωτογραφίας για την επιλογή του εξωφύλλου της για το πρώτο τεύχος του 2024.Μπορείτε να μας στείλετε τις φωτογραφίες σας στην ηλεκτρονική διεύθυνση **dikepikairotita@gmail.com** μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου. Ο διαγωνισμός απευθύνεται μόνο σε δικηγόρους και ασκούμενους δικηγόρους του ΔΣΠειραιά και κάθε ενδιαφερόμενος συμμετέχει με μια μόνο φωτογραφία. Όλες οι φωτογραφίες που θα μας αποσταλούν θα δημοσιευτούν επώνυμα στο fb του περιοδικού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΡ. ΦΥΛ. 158 ΧΡΟΝΟΣ 32ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
http://www.dspeir.gr
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΗΛΙΑΣ ΚΛΑΠΠΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΛΙΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
apostev@gmail.com
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:
Αβραμίδης Γιάννης
Αλειφεροπούλου Μαρίνα
Αποστολίδου Λίλη
Βλάμος Μιχάλης
Βούτας Ιωάννης
Γαϊτανάρος Γρηγόρης
Γεωργούλια Ιωάννα
Θεοδωράτου Ιωάννα
Καρυδάς Κυριάκος
Λακούτσης Πέτρος
Μάναλης Κώστας
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Μπενετάτου Νικολέττα
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Σαπουντζάκης Γιώργος
Σαρρής Θεόδωρος
Τσαγκαράκη - Μπαΐζου Κική
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται
* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις
* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Τυπογραφείο Καραγιάννη
Νοταρά 92, Πειραιάς 185 35 | τηλ.: 210 4136 322 - 210 4170 479
e-mail: info@typokaragianni.gr | site: typokaragianni.gr

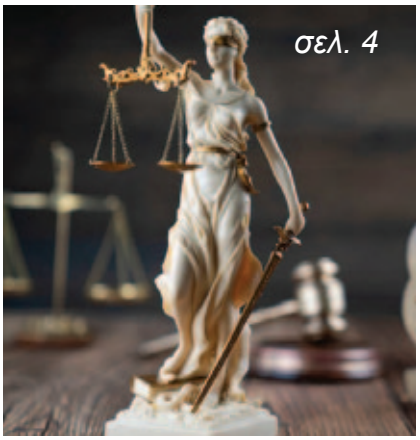

EDITORIAL σελ. 01

Η επιτάχυνση της πολιτικής και ποινικής δίκης προϋποθέτει την ενοποίηση των δικαστών του πρώτου βαθμού σελ. 04

Επιστημονική ημερίδα ΔΣΠ για τον νέον ΚΙΝΔ (Ν. 5020/2023) σελ. 08

ΗΘΙΚΗ ΠΤΩΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ; Η προστασία της ανθρώπινης ζωής και του περιβάλλοντος σε άμεση προτεραιότητα σελ. 09

Αναδάσωση και σχετική νομοθεσία σελ. 14

Εκδήλωση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος στη Χίο για τα 100 χρόνια από τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης σελ. 17

Επίσκεψη στη Σμύρνη και συνάντηση της αντιπροσωπείας της Ολομέλειας με τον Δικηγορικό Σύλλογο ΣΜΥΡΝΗΣ σελ. 18

Οι Νομικές πτυχές του θέματος των Αγνοουμένων στην Κύπρο σελ. 20

Ε.Α.Ν.ΔΙ.Π.: Συνέντευξη με μία νέα Δικηγόρο σελ. 24

ΔΣΠ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ -ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙΣ σελ. 26

Η κοινωνία της βίας σελ. 28

Αφιέρωμα: Δημόσια γλυπτά του Πειραιά σελ. 31

Επιστολές στη Δικηγορική Επικαιρότητα σελ. 33

Βίλνιους – Νέα Υόρκη – Θεσσαλονίκη και πολύ μακριά η Χάγη; σελ. 34

JEFFREY DAVID SACHS - "Η Ευρώπη δεν πρέπει να ακολουθεί τυφλά τις ΗΠΑ" σελ. 38

ΣΤΙΞΕΙΣ: Περί Μπητ (Beat Generation) ολίγα σελ. 42

14ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης Δικηγορικών Συλλόγων σελ. 46

Εις μνήμην Παναγιώτη Στάθη σελ. 47

Σκάκι σελ. 48

Η επιτάχυνση της πολιτικής και ποινικής δίκης προϋποθέτει την ενοποίηση των δικαστών του πρώτου βαθμού

Ηλίας Ι. Κλάππας
Πρόεδρος
Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Ι. ΕΞΙ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ

Οι συνεχείς τα τελευταία χρόνια και συχνά αναποτελεσματικές τροποποιήσεις των διατάξεων των Κωδίκων, συμπεριλαμβανομένου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και η συνακόλουθη αναστάτωση στη δικηγορική δραστηριότητα και στην απονομή της Δικαιοσύνης ευρύτερα, επιβάλλει οι όποιες νέες αλλαγές, για να μην θεωρηθούν αποσπασματικές, αντιφατικές και αυθαίρετες, **να υπηρετούν στοχευμένα την επιτάχυνση της πολιτικής και ποινικής δίκης και να στηρίζονται σε συγκεκριμένα στατιστικά δεδομένα**.

Τα στατιστικά δεδομένα του ίδιου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπως αυτά δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του (https://ministryofjustice.gr/?page_id=1603), όπου στον φάκελο Οργάνωση Δικαιοσύνης υπάρχουν στατιστικά στοιχεία ανά βαθμό δικαιοδοσίας και ανά έτος που αφορούν στην πολιτική και ποινική διαδικασία, καθώς και ο Πίνακας Αποτελεσμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της Δικαιοσύνης για το έτος 2022 (EU Scoreboard) επιβεβαιώνουν ότι **το πρόβλημα καθυστέρησης στην απονομή δικαιοσύνης εντοπίζεται κυρίως στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας**.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι, σύμφωνα με την μελέτη της CEPEJ (European Commission for the Efficiency of Justice, Council of Europe) που περιλαμβάνεται στον ανωτέρω Πίνακα Αποτελεσμάτων, ο εκτιμώμενος αναγκαίος χρόνος το 2019 για την δικαστική επίλυση αστικών και εμπορικών υποθέσεων αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας **σε πρώτο βαθμό υπερέβαινε σημαντικά τις 600 ημέρες**, ανώτερος κατά πολύ του μέσου όρου των χωρών της Ε.Ε.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα της καθυστέρησης εκδίκασης υποθέσεων στον πρώτο βαθμό εντοπίζεται στο Πρωτοδικείο Αθηνών, λόγω της ιδιαιτέρως αυξημένης τοπικής αρμοδιότητάς του. **Στη χώρα σήμερα λειτουργούν** 63 Πρωτοδικεία, εκ των οποίων αρκετά με μονό αριθμό οργανικών θέσεων, 154 Ειρηνοδικεία και 41 Πταισματοδικεία. **Εντός της τελευταίας τριετίας, μεταξύ των δικαστών όλων των βαθμίδων, μόνο ο αριθμός των Ειρηνοδικών έχει αυξηθεί** και, συγκεκριμένα, κατά περίπου ογδόντα (80) σε όλη την Επικράτεια, όπως προκύπτει συγκριτικά από τα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. **Πλέον**

σήμερα, οι Ειρηνοδίκες αποτελούν σε αριθμό το 1/3 του συνόλου των Δικαστών της χώρας. Οι Πρωτοδίκες, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (άρθρο 17Α) δεν απασχολούνται με υποθέσεις μόνο πρώτου βαθμού, αλλά επιβαρύνονται και με ύλη δευτεροβάθμιων δικαστών, καθώς στην αρμοδιότητα των Μονομελών Πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των Ειρηνοδικείων της Περιφέρειας τους. Μάλιστα δε, με την τελευταία τροποποίηση του ν.4842/2021, καταργήθηκε η προϋπόθεση πενταετούς δικαστικής προϋπηρεσίας και πλέον, ακόμη και ο πρωτοδιόριστος Πρωτοδίκης μπορεί να εκτελέσει τα καθήκοντα του δευτεροβάθμιου δικαστή.

ΙΙ. ΔΥΟ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΑΣΠΙΣΟΥΜΕ (ΣΩΡΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΑΖΕΥΚΤΙΚΑ)

Η αρχή της εγγύτητας στο πεδίο της Δικαιοσύνης βοηθά στην πραγμάτωση της συνταγματικής αρχής για παροχή εννόμου προστασίας από τα Δικαστήρια. Η αμεσότητα της πρόσβασης του πολίτη στα Δικαστήρια δεν έχει τυπικό, αλλά ουσιαστικό χαρακτήρα και επιτυγχάνεται με τη διατήρηση των δικαστικών σχηματισμών κοντά στον πολίτη, λαμβάνοντας υπόψη τα γεωμορφολογικά δεδομένα της χώρας και τη νησιωτικότητά της.

Η **αρχή της αποτελεσματικότητας** κατά το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, απαιτεί η απονομή της Δικαιοσύνης να είναι και δίκαιη και εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και, ασφαλώς, απαιτεί και το αντίστροφο, δηλαδή να μην είναι μόνο εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, αλλά να είναι και δίκαιη. Με άλλα λόγια, η ανάγκη επιτάχυνσης της Δικαιοσύνης δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε προτάσεις και λύσεις που θα σημάνουν υποχώρηση από την **ανάγκη ποιοτικής παροχής εννόμου προστασίας**.

ΙΙΙ ΜΙΑ ΣΥΝ ΔΥΟ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Α ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΤΑΣΗ: ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗ ΑΛΛΑ ΑΝΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ

1.1. Η **πρώτη πρόταση έγκειται στην μεταφορά αρμοδιότητας στην πολιτική δίκη από τα Πρωτοδικεία στα Ειρηνοδικεία.** Η μεταφορά μπορεί να γίνει είτε με βάση την αξία του αντικειμένου της δίκης είτε θεματικά, παραδείγματος χάριν με υποθέσεις της εκουσίας, μισθωτικές και οικογενειακέ**ς,** μετά από προηγούμενη επιμόρφωση των Δικαστών στις σχετικές θεματικές ενότητες. Η πρόταση αυτή είναι δοκιμασμένη, παρέχει μια προσωρινή ανακούφιση στο σύστημα της Δικαιοσύνης, αλλά από μόνη της είναι **αναποτελεσματική σε βάθος χρόνου και δεν συμβάλλει στην ποιοτική παροχή εννόμου προστασίας**.

1.2. Και αυτό γιατί, κατά πρώτον, διατηρεί την υπόθεση όχι μόνο στον πρώτο, αλλά και στον δεύτερο βαθμό εντός των πρωτοβάθμιων Δικαστηρίων και **αυξάνει ακόμη περισσότερο τον χρόνο ενασχόλησης των δικαστών του πρώτου βαθμού με την ίδια υπόθεση** και τους στερεί τον χρόνο και τη δυνατότητα να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους ως πρωτοβάθμιοι δικαστές.

1.3. Κατά δεύτερον, η πρόταση αυτή είναι ιδιαιτέρως προβληματική στο βαθμό που **συγχέει τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας** και μετατρέπει τους πρωτοδίκες σε δευτεροβάθμιους δικαστές, συχνά μάλιστα αμέσως μετά την αποφοίτησή τους από τη Σχολή Δικαστών και πριν αποκτήσουν οποιαδήποτε εμπειρία, γνώση και ωριμότητα ως πρώτου βαθμού δικαστές. Η δικονομική παραδοξότητα της σύγχυσης των δύο βαθμών δικαιοδοσίας γεννά εύλογες αμφιβολίες ως προς την ποιοτική παροχή εννόμου προστασίας στον δεύτερο βαθμό και επιβαρύνει, κατ' αποτέλεσμα, και την ύλη του Αρείου Πάγου.

Β ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1 ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΒΑΘΜΙΔΑΣ

1.1. Το κύριο πρόβλημα καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης παρουσιάζεται στον πρώτο βαθμό. Για το λόγο αυτό, απαιτείται **η διαδικασία του πρώτου βαθμού να γίνει πιο αποδοτική και αποτελεσματική** και αυτό θα επιτευχθεί με την **ενοποίηση των δικαστών του πρώτου βαθμού** με την οργανική ένταξη των Ειρηνοδικών στα Πρωτοδικεία όπου υπάγονται τα Ειρηνοδικεία στα οποία υπηρετούν, συνοδευόμενη από την απαραίτητη κρίση, αξιολόγηση και επιμόρφωσή τους.

1.2.Η νομική βάση για την ενοποίηση βρίσκεται στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 88 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία *«κατά την αληθινή έννοια του άρθρου 88 επιτρέπεται η ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας της πολιτικής δικαιοσύνης και η ρύθμιση της υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών λειτουργών του βαθμού αυτού, εφόσον προβλέπεται διαδικασία κρίσης και αξιολόγησης, όπως ο νόμος ορίζει».*

1.3.Η δέουσα θεσμική διαδικασία θα αναζητηθεί στις προβλέψεις του νέου Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών. Το άρθρο 3 προβλέπει Προεδρικό Διάταγμα ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Προέδρου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για κατανομή των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες. Το δε άρθρο 90 του ίδιου Κώδικα προβλέπει τη **διαδικασία αξιολόγησης** των Ειρηνοδικών από Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο ώστε να κριθεί ποιοι Ειρηνοδίκες μπορούν να ενταχθούν οργανικά στα Πρωτοδικεία. Ασφαλώς απαιτείται πρόβλεψη και για την **απαιτούμενη επιμόρφωση** στη Σχολή Δικαστών για όσους τουλάχιστον εκ των Ειρηνοδικών δεν έχουν φοιτήσει σε αυτή, όπως συμβαίνει με όσους προσλαμβάνονται τα τελευταία δύο χρόνια.

1.4. Η ενοποίηση των δικαστών πρώτου βαθμού και η οργανική ένταξη των Ειρηνοδικών στα Πρωτοδικεία θα δημιουργήσει δικαστικές μονάδες που ακόμη και στα περιφερειακά Πρωτοδικεία θα έχουν 15-20 δικαστές, γεγονός που **θα επιτρέψει εξειδίκευση και δημιουργία χωριστών πολιτικών και ποινικών τμημάτων και θα αυξήσει την αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα** κάθε δικαστηριακής μονάδας.

1.5. Η οργανική ένταξη των Ειρηνοδικών στα Πρωτοδικεία **δεν οδηγεί αυτοδίκαια στην κατάργηση των Ειρηνοδικείω**ν, καθώς θα εξακολουθήσουν να κάνουν υπηρεσία σε αυτά δικαστές που οργανικά θα ανήκουν στα Πρωτοδικεία της Περιφέρειας του Ειρηνοδικείου και ενδεχομένως και Ειρηνοδίκες που είτε λόγω αξιολόγησης είτε λόγω επιλογής δεν θα ενταχθούν στα Πρωτοδικεία.

1.6. Με την ενοποίηση των δικαστών του πρώτου βαθμού θα επιτευχθεί στην πράξη η διάκριση των δύο βαθμών δικαιοδοσίας και με την προαγωγή Πρωτοδικών και αύξηση του αριθμού των Εφετών θα διασφαλιστεί ότι **τις υποθέσεις στον δεύτερο βαθμό θα τις εκδικάζουν δικαστές δεύτερου βαθμού.**

1.7. Είναι προφανές ότι για μια τόσο σημαντική θεσμική μεταρρύθμιση, είναι **αναγκαία η προηγούμενη ευρεία διαβούλευση** όλων των φορέων της Δικαιοσύνης με τη συμμετοχή του Υπουργείου και των θεσμικών εκπροσώπων Δικαστών και Δικηγόρων.

2 ΑΝΑΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

2.1. Είναι ευρέως αποδεκτό ότι πολλά θέματα που αφορούν στην καθυστέρηση απονομής της

δικαιοσύνης στην πολιτική και ποινική δίκη συνδέονται με τον υδροκεφαλισμό του Πρωτοδικείου Αθηνών.

2.2. Η λύση στο πρόβλημα αυτό δεν είναι σε καμία περίπτωση η διχοτόμηση ή η τριχοτόμηση του Πρωτοδικείου Αθηνών.

2.3. Η λύση είναι η μεταφορά κατά τόπο αρμοδιότητας στο Πρωτοδικείο του Πειραιά και **το πρότυπο ήδη υφίσταται.**

Συγκεκριμένα, **η κατά τόπο αρμοδιότητα πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων Αθήνας και Πειραιά προτείνεται να ρυθμιστεί όπως ρυθμίστηκε πρόσφατα η κατά τόπο αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων Αθήνας και Πειραιά** με τον ν. 5028/2023 (άρθρο 13),

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, *«Στην περιφέρεια του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά εμπίπτουν: α) ο Δήμος Βάρης - Βούλας - Βουλιαγμένης εκ των Δήμων της Περιφερειακής Ενότητας Ανατολικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής, β) οι Δήμοι της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής, γ) ο Δήμος Χαϊδαρίου εκ των Δήμων της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικού Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής, δ) οι Δήμοι της Περιφερειακής Ενότητας Νήσων της Περιφέρειας Αττικής, ε) οι Δήμοι της Περιφερειακής Ενότητας Νοτίου Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής και στ) οι Δήμοι της Περιφερειακής Ενότητας Πειραιώς της Περιφέρειας Αττικής».*

2.4. Με τον τρόπο αυτό, θα ενοποιηθεί η κατά τόπο αρμοδιότητα πολιτικών, ποινικών και διοικητικών δικαστηρίων Αθήνας και Πειραιά και θα υπάρξει καλύτερη κατανομή των πολιτικών και ποινικών υποθέσεων εντός της Αττικής με αποφόρτιση του Πρωτοδικείου της Αθήνας και ενίσχυση της αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου Πειραιά **ενόψει και της δρομολογημένης δημιουργίας νέου Δικαστικού Μεγάρου στον Πειραιά.**

2.5. Ασφαλώς και είναι αυτονόητο ότι η μεταφορά αρμοδιότητας στο Πρωτοδικείο Πειραιά προκειμένου να συνδράμει στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης και να μην εξελιχθεί σε μεταφορά του προβλήματος από την Αθήνα στον Πειραιά, **πρέπει να συνοδευθεί από γενναία αύξηση των οργανικών θέσεων δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων στο Πρωτοδικείο Πειραιά**.

Επιστημονική ημερίδα ΔΣΠ για τον νέον ΚΙΝΔ (Ν. 5020/2023)

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά συνδιοργανώνει με τη Νομική Σχολή Αθηνών και τα Ναυτικά Τμήματα των Δικαστηρίων Πειραιά Δικαστήρια (Εφετείο και Πρωτοδικείο) Επιστημονική Ημερίδα στις 3 Νοεμβρίου αφιερωμένη στην πρόσφατη αναμόρφωση του Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου που έλαβε χώρα με το Ν. 5020/2023.

Ως γνωστόν, ο πρόσφατος νόμος αντικατέστησε, μετά από 65 έτη, τον προϊσχύσαντα ΚΙΝΔ (Ν. 3816/1958), του οποίου οι περισσότερες διατάξεις είχαν είτε σιωπηρώς καταργηθεί είτε περιπέσει σε αχρησία, κυρίως λόγω του σημαντικού αριθμού διεθνών ναυτιλιακών συμβάσεων που κυρώθηκαν από τη Χώρα μας. Με το βλέμμα στο διεθνές περιβάλλον, το νέο ρυθμιστικό πλαίσιο εναρμονίζει την εθνική νομοθεσία με τους διεθνώς ομοιόμορφους και ενωσιακούς κανόνες και επιδιώκει τον συντονισμό με τη διεθνή ναυτιλιακή πρακτική και τον εκσυγχρονισμό.

Με την εκδήλωση αυτή, ο Σύλλογός μας ανοίγει ουσιαστικό διάλογο επί των πρώτων ζητημάτων ερμηνείας του νέου ΚΙΝΔ, ώστε να ενθαρρύνει την ανταλλαγή τεκμηριωμένων απόψεων και να συνεισφέρει στην ομοιόμορφη κατανόηση και εφαρμογή των νέων διατάξεων, σε συντονισμό με τα διεθνώς κρατούντα.

Θα εισηγηθούν Καθηγητές Πανεπιστημίου, Δικαστικοί Λειτουργοί που υπηρετούν στα Ναυτικά Τμήματα του Εφετείου και Πρωτοδικείου Πειραιώς και Δικηγόροι με μακρά εμπειρία στο αντικείμενο του ναυτικού δικαίου (με το μεγαλύτερο μέρος των Εισηγητών να προέρχεται από τους κόλπους του ΔΣΠ).

Την εκδήλωση θα τιμήσει με την παρουσία της η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, κα Ιωάννα Κλάπα-Χριστοδουλέα.

Το πλήρες πρόγραμμα έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΔΣΠ https://www.dspeiraia.gr/

ΗΘΙΚΗ ΠΤΩΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ;

Η προστασία της ανθρώπινης ζωής και του περιβάλλοντος σε άμεση προτεραιότητα

Της **Μαρίνας Αλειφεροπούλου**
Δικηγόρου Πειραιά

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καταρτίσει σχέδιο για την αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής[1], της υποβάθμισης των οικοσυστημάτων και της υπερκατανάλωσης των φυσικών πόρων (περιβαλλοντική δράση ΕΕ). Ειδικότερα, το Νοέμβριο 2019, το Κοινοβούλιο υιοθέτησε ψήφισμα, το οποίο κηρύσσει την Ευρώπη σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε σχέση με το κλίμα. Συγχρόνως, η Επιτροπή παρουσίασε την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία με στόχο τη μετάβαση σε μία κλιματικά ουδέτερη Ευρώπη (επιδίωξη μηδενικής ρύπανσης), σε καθαρή και αποδοτική ενέργεια και μία κυκλική οικονομία ευημερίας (που επιστρέφει στον πλανήτη περισσότερα από όσα παίρνει), η οποία να βασίζεται στους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (17 στόχοι του ΟΗΕ για τη βιώσιμη ανάπτυξη SDGs[2,3]), θέτοντας τους ανθρώπους και τον πλανήτη στο επίκεντρο [4,5] Προτεραιότητα του περιβαλλοντικού προγράμματος είναι η επανόρθωση της περιβαλλοντικής ζημιάς με βάση την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, οι καταστροφές που σχετίζονται με τον καιρό και το κλίμα προκάλεσαν ζημιές ύψους 56,6 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2021, ενώ μεταξύ 1980 και 2021, οι συνολικές ζημίες ανήλθαν σε 560 δισεκατομμύρια[6,7].

---

1. Η κλιματική αλλαγή είναι η μεταβολή του παγκόσμιου κλίματος λόγω της αύξησης των αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα από την ανεξέλεγκτη ανθρώπινη δραστηριότητα.

2. THE 17 GOALS | Sustainable Development (un.org)

3. Βλ. και τη σύνοδο κορυφής COP 26- Σύμφωνο της Γλασκώβης, Νοέμβριος 2021, www.europarl.europa.eu/news/el/agenda/briefing/2021-11-22/1/cop26-suzitisi-gia-ti-sumfonia-tis-glaskovis.

4. «Χαρτογράφηση των κυριότερων επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής που ενδιαφέρουν το δίκαιο και θίγουν ανθρώπινα δικαιώματα..... Α) Υπερθέρμανση του πλανήτη-Παγκόσμια αύξηση της θερμοκρασίας... Β) Αύξηση βροχοπτώσεων.... Γ) Αυξημένη ξηρασία.... Δ) Πυρκαγιές.... Ε) Άνοδος της στάθμης της θάλασσας.... ΣΤ) Απώλεια βιοποικιλότητας... Ζ) Έλλειψη φαγητού.... Η) Περισσότεροι κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία.... Θ) Φτώχεια και εκτοπισμός... Ι) Κλιματική μετανάστευση.. », Π. Γαλάνης, Δίκαιο για την κλιματική αλλαγή, Νομ.Βιβλιοθήκη 2023, σελ. 18-22.

5. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η κλιματική μετάβαση θα είναι δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς, η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιούργησε το Κοινωνικό Ταμείο για το Κλίμα (SCF).. Το ταμείο θα βοηθήσει ευάλωτα νοικοκυριά, μικρές επιχειρήσεις και χρήστες μεταφορών που πλήττονται ιδιαίτερα από την ενεργειακή φτώχεια και τις μεταφορές. Αποτελεί μέρος του νομοθετικού πακέτου Fitfor 55, το οποίο στοχεύει στην επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας,τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 55% έως το 2030.

6. Η θεομηνία Daniel στη Θεσσαλία προκάλεσε το θάνατο 16 ανθρώπων και εκτιμάται ότι κατέστρεψε περισσότερα από 450.000 στρέμματα καλλιεργήσιμης γης (2 δις. ευρώ ζημιά περίπου). Στη Λιβύη η ίδια θεομηνία είχε πολύ μεγαλύτερες απώλειες(12.000 θάνατοι περίπου και καταστροφή περιουσιών).

7. Στις 14 Ιουλίου 2021, η Ε.Επιτροπή παρουσίασε μια δέσμη νομοθετικών προτάσεων προκειμένου να υλοποιηθεί ο στόχος «Fitfor

Επιπροσθέτως, η Διακυβερνητική Επιτροπή για την Κλιματική Αλλαγή (Intergovernmental-PanelonClimateChange, IPCC) -ένα σώμα κορυφαίων επιστημόνων του Οργανισμού Εμπορίου και Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών UNCTAD- προειδοποιεί ότι ο περιορισμός της υπερθέρμανσης του πλανήτη σε 1,5 ° C θα απαιτήσει την

επίτευξη μηδενικών εκπομπών CO2 παγκοσμίως έως το 2050· για να επιτευχθεί αυτό, το εμπόριο πρέπει να διαδραματίσει τον ρόλο του δεδομένου ότι η παγκόσμια παραγωγή και διανομή αγαθών και υπηρεσιών συμβάλλει περίπου στο ένα τέταρτο όλων των εκπομπών.

Ακόμη, ο Κανονισμός ΕΕ 2021/1119 ΕΚ και του Συμβουλίου 30/06/2021 για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») ορίζει δεσμευτικό στόχο για κλιματική ουδετερότητα στην Ένωση έως το 2050, και καθορίζει επίσης έναν δεσμευτικό ενωσιακό στόχο για καθαρή εγχώρια μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 (άρθρο 1). Επίσης, ορίζει ότι στις εθνικές στρατηγικές προσαρμογής τους, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη ευπάθεια των οικείων τομέων, όπως μεταξύ άλλων των γεωργικών, υδατικών και επισιτιστικών συστημάτων, καθώς και την επισιτιστική ασφάλεια, και προωθούν λύσεις που βασίζονται στη φύση και μια προσαρμογή που βασίζεται στα οικοσυστήματα και ότι τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τακτικά τις στρατηγικές και υποβάλλουν εκθέσεις ανά χρονικά διαστήματα (άρθρο 5 παρ.4).

Σύμφωνα με τον Εθνικό Κλιματικό νόμο 4936/2022 (ΦΕΚ Α 105) - Μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα και προσαρμογή στην κλιματική

55» και να επιτευχθεί η μετασχηματιστική αλλαγή που απαιτείται σε όλους τους τομείς της οικονομίας, της κοινωνίας και της βιομηχανίας στην πορεία προς την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2050. Οι προτάσεις αυτές περιλαμβάνουν την επέκταση του ΣΕΔΕ (Συστήμα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών της Ε.Ε.) στις θαλάσσιες, οδικές μεταφορές και στα κτίρια, τη χρήση καθαρότερων καυσίμων στους τομείς της αεροπορίας και της ναυτιλίας, συμπεριλαμβανομένων νέων υποδομών για τα εναλλακτικά καύσιμα. Στις 17 Δεκεμβρίου 2022, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατέληξαν σε συμφωνία σχετικά με πιο φιλόδοξα μέτρα για τη μεταρρύθμιση του ΣΕΔΕ: στόχος μείωσης των εκπομπών κατά 62 % έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Για να υποστηριχθούν οι προσπάθειές των κρατών μελών να μειώσουν τις εκπομπές από τα κτίρια, τις οδικές μεταφορές και ορισμένους βιομηχανικούς τομείς, το 2027 θα ξεκινήσει ένα νέο χωριστό σύστημα εμπορίας εκπομπών (ΣΕΔΕ ΙΙ). Η προαναφερθείσα δέσμη μέτρων εισάγει επίσης τον νέο μηχανισμό συνοριακής προσαρμογής άνθρακα για την αντιμετώπιση της διαρροής άνθρακα, το νέο Κοινωνικό Ταμείο για το Κλίμα και την ενίσχυση των ταμείων εκσυγχρονισμού και καινοτομίας. Ο κανονισμός για τον επιμερισμό των προσπαθειών (ο οποίος εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2023 στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων «Fitfor 55») ενισχύει τις φιλοδοξίες της ΕΕ για το κλίμα. Ειδικότερα, όλοι οι τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό πρέπει να επιτύχουν συλλογική μείωση των εκπομπών τους κατά 40 % έως το 2030 σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Η επικαιροποιημένη οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας προτείνει την αύξηση του συνολικού δεσμευτικού στόχου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα της ΕΕ σε 42,5 %. Η αναθεώρηση της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση, καθώς και οι διοργανικές διαπραγματεύσεις που ακολούθησαν τον Μάρτιο του 2023, θέτουν έναν φιλόδοξο στόχο ενεργειακής απόδοσης της ΕΕ για 11,7 % έως το 2030. Βλ. Καταπολέμηση της Κλιματικής Αλλαγής, Θεματολογικά Δελτία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, 2023 σε ιστότοπο Ε.Ε.

αλλαγή, επείγουσες διατάξεις για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης και την προστασία του περιβάλλοντος, θεσπίζονται μέτρα και πολιτικές για την προσαρμογή της χώρας στην κλιματική αλλαγή και τη διασφάλιση της πορείας απανθρακοποίησης έως το έτος 2050. Ειδικότερα, θεσπίζονται: δείκτες παρακολούθησης προόδου προς επίτευξη των σχετικών στόχων, διαδικασίες αξιολόγησης, λήψη μέτρων για τον μετριασμό των εκπομπών από την ηλεκτροπαραγωγή, τον κτιριακό τομέα, τις μεταφορές και τις επιχειρήσεις· πρόστιμα για τη μη συμμόρφωση που αποδίδονται στο Πράσινο Ταμείο και διοικητικής φύσεως ποινές· περαιτέρω, συστήνονται ειδικά όργανα στο Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, ήτοι το Εθνικό Συμβούλιο για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή (ΕΣΠ), ως το κεντρικό γνωμοδοτικό όργανο του κράτους για τον συντονισμό, την παρακολούθηση, την υιοθέτηση και αξιολόγηση των δρά-

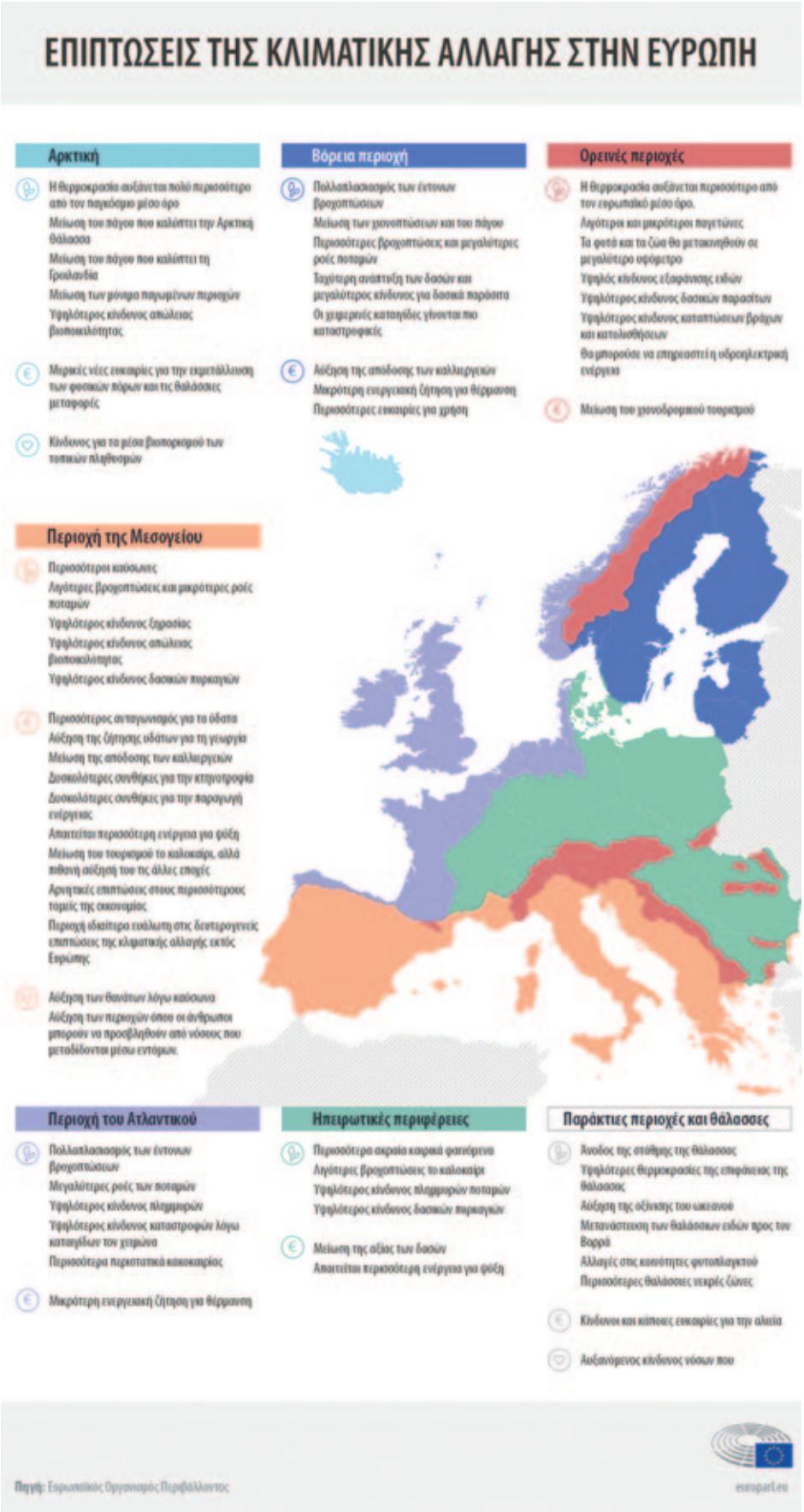

σεων πολιτικής για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, καθώς και Επιστημονική Επιτροπή Κλιματικής Αλλαγής (ΕΕΚΑ).

Ωστόσο, οι παραπάνω ενδεικτικές δράσεις και νομοθετήματα δεν προβλέπουν τα υπεύθυνα πρόσωπα και τις διαδικασίες αποζημίωσης για την απώλεια της ανθρώπινης ζωής και των περιουσιών από θεομηνίες εξαιτίας της κλιματικής κρίσης.

Ως μέτρο αντιμετώπισης, έχει προταθεί η υποχρεωτική (ιδιωτική) ασφάλιση έναντι των καταστροφών[8,9,10,11,12,13], στην οποία οι δημόσιες αρχές ενδέχεται να συμμετέχουν ως ασφαλιστές (κυβερνήσεις ως ασφαλιστές ή αντασφαλιστές τελευταίου βαθμού) ή να χρηματοδοτούν ομίλους ασφάλισης έναντι καταστροφών που λαμβάνουν σχετική εντολή από το κράτος. Τα προγράμματα αυτά θα ελαφρύνουν την πίεση για την κατανομή των δημοσίων πόρων από μία φυσική καταστροφή, ωστόσο, το ενδεχόμενο νομικό πλαίσιο πρέπει να προλαμβάνει το πρόβλημα του ηθικού κινδύνου (ενθαρρύνεται η ριψοκίνδυνη συμπεριφορά κατόχων ασφαλιστηρίων, εφόσον γνωρίζουν ότι θα καλυφθούν από δημόσιους πόρους).

Σε διεθνές επίπεδο, η ανθεκτικότητα και η μείωση του κινδύνου καταστροφών έχουν αποτελέσει βασικό θέμα σε διεθνείς διασκέψεις, (διάσκεψη κορυφής του Ρίο για την αειφόρο ανάπτυξη το 2012, πρωτοβουλίες της ομάδας G20 για τη διαχείριση κινδύνων φυσικών καταστροφών). Μετά το 2015, η διαδικασία για την ανάπτυξη ενός νέου διεθνούς πλαισίου για τη μείωση των κινδύνων καταστροφών (πλαίσιο δράσης Hyogo) εστιάζει ιδιαιτέρως σε ζητήματα χρηματοδότησης της διαχείρισης των κινδύνων καταστροφών και στο οικονομικό κόστος των καταστροφών. (Προτείνεται η διαχείριση της έκθεσης σε φυσικούς κινδύνους μέσω πολεοδομικού και χωροταξικού σχεδιασμού- σε περιοχές επιρρεπείς σε κινδύνους οι ιδιοκτήτες ακίνητης περιουσίας πρέπει να επενδύουν ακόμη περισσότερο σε μέτρα μείωσης των κινδύνων για τα περιουσιακά στοιχεία).

Θεμελιώδη ζητήματα δικαίου και κοινωνικής

8. «Πλημμύρες στη Θεσσαλία: Οι οικονομικές επιπτώσεις, η ανάγκη σχεδιασμού και ασφάλισης», InsuranceDailyNews, 12/09/2023. «Σύγκλιση θέσεων για την υποχρεωτική ασφάλιση των ακινήτων έναντι των φυσικών καταστροφών», InsuranceDailyNews, 23/02/2023.«Ασφάλιση περιουσίας: η ασφαλιστική αγορά προτείνει κίνητρα και επιδοτήσεις, όχι υποχρεωτικότητα», InsuranceDailyNews, 18/9/2023.

9. GREENPAPERγια την ασφάλιση έναντι φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών COM/2013/0213 finalσε ιστότοπο Ε.Ε.
Βλ. επίσης, Association International de Droit des Assurances (AIDA), Climate & Catastrophic Events Working Party New Year Newsletter 2022.

10. «5. Η περιβαλλοντική ασφάλιση. Η δυνατότητα ασφάλισης είναι σημαντική για να επιτευχθούν οι στόχοι ενός συστήματος περιβαλλοντικής ευθύνης.... Επιπλέον ενισχύεται και η αποτελεσματική εφαρμογή της αρχής της πρόληψης ... Οι δυνατότητες ασφάλισης κατά των περιβαλλοντικών κινδύνων και ειδικότερα κατά των ζημιών των φυσικών πόρων αναμένεται βεβαίως να αναπτυχθούν βαθμιαία. Η πρόβλεψη του ύψους της ευθύνης παραμένει δύσκολη, στο μέτρο που δεν υπάρχουν ευρύτερης αποδοχής τεχνικές μετρήσεις για τη διάγνωση του μεγέθους των περιβαλλοντικών ζημιών. Η δυνατότητα κάλυψης έναντι των περιβαλλοντικών κινδύνων είναι απαραίτητη για την εδραίωση χρηματοοικονομικής ασφάλειας και εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το κλίμα ασφάλειας δικαίου και διαφάνειας που δημιουργεί το καθεστώς ευθύνης που ισχύει». Γ. Σιούτη, Εγχειρίδιο Δικαίου Περιβάλλοντος, Σάκκουλας 2022, σελ. 375-376.

11. «Δεδομένου ότι στις συνθήκες δεν γίνεται ειδική αναφορά στα δάση, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει κοινή δασική πολιτική. Κατά συνέπεια η δασική πολιτική παραμένει κυρίως εθνική αρμοδιότητα...». Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δάση. Θεματολογικά δελτία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, 2023 σε ιστότοπο Ε.Ε.

12. Η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και η προστασία του δάσους, Π. Σφηνιαδάκη, ΠερΔικ 3/2020, σελ. 419-433.

13. Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομικήκαι Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή Των Περιφερειών. Το μετά το 2015 πλαίσιο δράσης του Hyogo: διαχείριση επικινδυνότητας για να επιτευχθεί η ανθεκτικότητα /COM/2014/0216 final/

αλληλεγγύης εγείρονται κατά την απόδοση ευθυνών, ιδίως σε φτωχές και ευάλωτες περιοχές (τιμολόγηση ασφαλίστρων με βάση τον κίνδυνο & επιδότηση από τις δημόσιες αρχές).

Άλλα προβλήματα είναι η ελλιπής πληροφόρηση- έλλειψη συνειδητοποίησης των πραγματικών κινδύνων-πιθανότητας καταστροφής (άρα απουσία επένδυσης στην άμβλυνση των επιπτώσεων του κινδύνου). Η ευρωπαϊκή πλατφόρμα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή (CLIMATE-ADAPT) θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί προς αυτή την κατεύθυνση της παροχής πληροφοριών στο πλαίσιο ολοκληρωμένου πακέτου ενημέρωσης για τη διαχείριση καταστροφών.

Περαιτέρω, η οδηγία για την περιβαλλοντική ευθύνη (2004/35/ΕΚ) δεν καλύπτει αποζημιώσεις για καταστροφές που οφείλονται σε «φυσικό φαινόμενο εξαιρετικού, αναπότρεπτου και ακατανίκητου χαρακτήρα» και δεν επιβάλλει την υποχρεωτική ασφάλιση/χρηματοοικονομική ασφάλιση γι αυτές[14].

Συμπερασματικά, η κλιματική αλλαγή είναι αναμφισβήτητα η πρωταρχική πρόκληση της εποχής και ως εκ τούτου αποτελεί βασικό στόχο. Το νομοθετικό πλαίσιο των αποκαταστάσεων και αποζημιώσεων είναι κατά τη γνώμη της γράφουσας ανεπαρκές. Επίσης ανεπαρκείς είναι οι αναλύσεις των τοπικών και οικονομικών δραστηριοτήτων στη χώρα μας που πρέπει να περιλαμβάνουν τον παράγοντα κλίμα. Σύμφωνα με την ενωσιακή πολιτική για το περιβάλλον (άρθρο 191 ΣΛΕΕ) επιδίωξη των κρατών μελών είναι η διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, η προστασία της υγείας του ανθρώπου, η συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων, η προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, ιδίως η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος. Το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα και δυναμικά με τη συνεργασία όλων των εμπλεκομένων κρατικών και ιδιωτικών παραγόντων.

Βιβλιογραφία-Αρθρογραφία[15,16,17,18,19,20,21,22]

14. Η οδηγία 2004/35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση της περιβαλλοντικής ζημιάς, Ε. ΚουτούπουΡεγκάκου, σελ. 83- Η προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου στην Ευρώπη και η επικείμενη προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας, Π. Τσιρίδης, σελ. 17, Περιβαλλοντική Ευθύνη, Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, 2011.

15. Ευρωπαϊκό Δίκαιο Περιβάλλοντος-Η ωρίμανση μίας αυτόνομης περιβαλλοντικής δικαιοταξίας, Π. Γαλάνης, Νομ. Βιβλιοθήκη 2023.

16. Το Περιβαλλοντικό Δίκαιο αντιμέτωπο με την περιβαλλοντική κρίση, υπό την αιγίδα της Α.Ε. της Προέδρου της Δημοκρατίας Κατερίνας Σακελλαροπούλου, Πρακτικά Συνεδρίου, Νόμος και Φύση, Νοέμβριος 2020.

17. Η δικαστική αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών που οφείλονται στην κλιματική αλλαγή σε ΗΠΑ και Ευρώπη, Ν. Τσοκανάς, ΔιΔικ 1/2020 (32), σελ. 92-109.

18. Η προστασία του περιβάλλοντος και η οικονομική ελευθερία: από τη σύγκρουση συμφερόντων στη βιώσιμη ανάπτυξη, Μ. Παπαγεωργίου, EPLO, Σάκκουλας 2022.

19. Από την Κλιματική Αλλαγή σε Περισσότερες Φυσικές Καταστροφές: σενάρια και Προβλέψεις για την Ελλάδα, Σ. Μοιρασχεντής, ΔιΔικ 1/2020 (32), σελ. 118-126.

20. Στις 13/9/2023, ο Σλοβένος Επίτροπος για την ανθρωπιστική βοήθεια και τη διαχείριση κρίσεων δήλωσε ότι τα κράτη μέλη της Ε.Ε. πρέπει να αρχίσουν να κάνουν καλύτερες επενδύσεις για την αντιμετώπιση της κλιμακούμενης κλιματικής αλλαγής, καθώς οι πόροι της Ευρώπης φτάνουν στα όριά τους.

21. «Μερικά από τα μεγαλύτερα λιμάνια του κόσμου μπορεί να είναι μη αξιοποιήσιμα μέχρι το 2050, καθώς η άνοδος της στάθμης της θάλασσας θα επηρεάσει καθοριστικά τη λειτουργία τους».InsuranceDaily, 12/09/2023.

22. Climate Change Litigation in Australia and the Pacific: Insights for Insurers, Rebekka Markey-Towler.Π. Πικραμμένος, Η κλιματική δίκη: Μία καθοριστική εξέλιξη για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, Βιώσιμο Κράτος, τιμ. Τομ. Κ. Σακελλαροπούλου, Σάκκουλας 2022.

Αναδάσωση και σχετική νομοθεσία

Της **Αριάνας Στυλιανού**
Δικηγόρου Πειραιά

1.ΠΡΟΛΟΓΟΣ-ΟΡΙΣΜΟΣ

Ο όρος «αναδάσωση» (αγγλ. 'reforestation'), λέξη σύνθετη με πρώτο συνθετικό την πρόθεση «ανά» (ξανά) και δεύτερο τη λέξη «δάσωση» (<δάσος) περιγράφεται στην καθημερινή γλώσσα ως «τεχνητή δημιουργία δάσους σε περιοχή όπου το δάσος είχε απογυμνωθεί ή καεί ή καταστραφεί με οιονδήποτε τρόπο με φύτευση δενδρυλλίων που παράγονται σε φυτώρια ή με σπορά».

Σύμφωνα με ένα συναφή ορισμό (Βικιπαίδεια) αναδάσωση είναι η φυσική ή εκ προθέσεως ανασύσταση των υπαρχόντων δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν εξαντληθεί, συνήθως μέσω της αποψίλωσης των δασών, αλλά και μετά από καύση.

Η αναδάσωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διόρθωση των επιπτώσεων της αποψίλωσης των δασών και τη βελτίωση της ποιότητας της ανθρώπινης ζωής. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με την απορρόφηση της ρύπανσης και της σκόνης από τον αέρα, την ανοικοδόμηση των φυσικών οικοτόπων και οικοσυστημάτων, τον μετριασμό της υπερθέρμανσης του πλανήτη

μέσω της βιοδιάθεσης του ατμοσφαιρικού διοξειδίου του άνθρακα, και τη συγκομιδή πόρων, ιδίως ξυλείας, αλλά και δασικών προϊόντων εκτός ξυλείας. Από τις αρχές του 21ου αιώνα, έχει δοθεί σημαντική προσοχή στην αναδάσωση ως τεχνική για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής, ως μια από τις καλύτερες μεθόδους επίτευξής της.

2.ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ

Η αναδάσωση προβλέπεται στη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 117 του Συντάγματος. Σύμφωνα με αυτή «δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται, δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείεται να διατεθούν για άλλο προορισμό».

Η έκταση κηρύσσεται αναδασωτέα με σκοπό αφενός τη διατήρηση του δασικού χαρακτήρα τηςκαι αφετέρου προς επαναδημιουργία της δασικής βλάστησης με φυσική αναγέννηση, αλλά και δάσωση των εκτάσεων που δεν είχαν μέχρι πρότινος δασικό χαρακτήρα. Η κήρυξη αναδάσωσης συνάπτεται με τις προϋποθέσεις που το ίδιο το Σύνταγμα στο άρθρο 117 παρ.3 θέτει και είναι υποχρεωτική εξίσου για τις δημόσιες, όσο και για τις ιδιωτικές εκτάσεις.

Συναφές είναι και το άρθρο 24 του Συντάγματος, η παράγραφος 1 του οποίου ορίζει τα εξής: «Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξη του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον».

3) ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΝΟΜΟ

Το ζήτημα της αναδάσωσης αρχικά ρυθμιζόταν με το **Νόμο 998/1979**, σκοπός του οποίου ήταν ο καθορισμός των συγκεκριμένων μέτρων προστασίας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και βελτίωση των δασών και δασικών γενικά εκτάσεων της χώρας στοχεύοντας στη διατήρηση και βελτίωση του όλου φυσικού περιβάλλοντος.

Σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ.1 του πιο πάνω νόμου, που φέρει τον τίτλο 'υποχρεωτικές αναδασώσεις', κηρύσσονται υποχρεωτικά ως αναδασωτέα τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ανεξάρτητα από την ειδικότερη κατηγορία τους ή την θέση στην οποία βρίσκονται, εφόσον αυτά καταστρέφονται ή αποψιλώνονται συνεπεία πυρκαγιάς ή παράνομης υλοτομίας αυτών.

Η αναδάσωση προβλέπεται πλέον και ρυθμίζεται από τον **Νόμο5037/2023** και συγκεκριμένα στο Δ' κεφάλαιο των διατάξεων για την οργάνωση και την προστασία των δασών. Πιο συγκεκριμένα, η παράγραφος 3 του άρθρου 215 προβλέπει ότι η παρ.8 του άρθρου 45 Ν. 998/1979 αντικαθίσταται ως εξής: «Κάθε επιτρεπτή επέμβαση σε δάσος, δασική έκταση ή στις δημόσιες εκτάσεις των περ. α) και β) του άρθρου 3 του Ν. 998/1979 [δηλ. α) στις χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται επί ημιορεινών, ορεινών και ανώμαλων εδαφών και συγκροτούν φυσικά οι-

κοσυστήματα αποτελούμενα από φρυγανική, ποώδη ή άλλη αυτοφυή βλάστηση ή από δασική μεν βλάστηση που δεν συνιστά δασοβιοκοινότητα και β) στις βραχώδεις ή πετρώδεις εκτάσεις των ημιορεινών, ορεινών και ανώμαλων εδαφών] ενεργείται κατόπιν καταβολής ανταλλάγματος χρήσης, υπολογιζόμενου επί του συνόλου της έκτασης που δεσμεύεται για την έγκριση επέμβασης και υποχρεωτικής αναδάσωσης ή δάσωσης, έκτασης ίσου εμβαδού με εκείνη στην οποία εγκρίθηκε η εκχέρσωση για την πραγματοποίηση της επέμβασης.Ηαναδάσωση ή δάσωση διενεργείται από τον δικαιούχο της επέμβασης, με δαπάνες του και βάσει σχετικής μελέτης, που καταρτίζεται με επιμέλειά του και εγκρίνεται από τη δασική υπηρεσία, εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία υποβολής της. Στην περίπτωση μη εξεύρεσης έκτασης προς αναδάσωση ή δάσωση, ο δικαιούχος της επέμβασης, κατόπιν σύνταξης μελέτης με ιδία δαπάνη, εγκεκριμένης από τη δασική υπηρεσία, προβαίνει σε δασοκομικές εργασίες ή στην εκτέλεση ειδικών δασοτεχνικών έργων, επί των εκτάσεων που υποδεικνύονται από τη δασική υπηρεσία για την προστασία και αναβάθμισή τους».

Οι ανωτέρω εργασίες αναδάσωσης ή δάσωσης και τα ειδικά δασοτεχνικά έργα μπορούν να υλοποιούνται και επί ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων.

4) ΕΠΙΛΟΓΟΣ-ΟΦΕΛΗ ΤΗΣ ΑΝΑΔΑΣΩΣΗΣ

Ολοκληρώνοντας τη σύντομη αυτή μελέτη αυτή για την αναδάσωση, θα αναφερθούμε στα οφέλη που προσφέρει.

Η αναδάσωση είναι σημαντική για οικονομικούς λόγους (για την παραγωγή ξύλου και των προϊόντων του), για λόγους αναψυχής (π.χ. μικρά δάση κοντά στις πόλεις), αλλά και για την προστασία του εδάφους και των οικοσυστημάτων. Πραγματοποιείται μόνο όταν το δάσος δεν μπορεί να αναγεννηθεί με φυσικό τρόπο ή η φυσική διαδικασία δεν μπορεί να αποφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Επομένως, η αναδάσωση είναι όλο και πιο συχνή και όλο και περισσότερο αναγκαία για τη διατήρηση του δασικού περιβάλλοντος και την ανάπτυξη νέων δασικών εκτάσεων.

Η αναδάσωση δεν είναι μια αυθαίρετη διαδικασία αλλά διέπεται από κανόνες και βασικές αρχές. Υπάρχει συγκεκριμένος τρόπος σύμφωνα με τον οποίο τοποθετούνται τα νεαρά φυτά και η μέθοδος φύτευσης αλλάζει ανάλογα με τη μορφολογία του εδάφους.

Συνοψίζοντας, θα πρέπει να τονίσουμε ότι οι αναδασώσεις είναι σημαντικές για διάφορους λόγους και προσφέρουν πληθώρα πλεονεκτημάτων. Έτσι, κάθε αναδάσωση διενεργείται για κάποιον συγκεκριμένο σκοπό και όταν είναι σωστά μελετημένη, μπορεί να θεωρηθεί ως ένα δώρο του ανθρώπου στη φύση.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

• Νόμος 998/1979

• Νόμος 5037/2023

• Άρθρο της Γαρυφαλλιάς Κουτζή σχετικά με την σημασία των αναδασώσεων (2021)

•Άρθρο του Δικηγόρου Περιβαλλοντικού Δικαίου Παναγιώτη Γαλάνη αναφορικά με τις πυρκαγιές και τη νομική υποχρέωση κήρυξης αναδάσωσης(2021)

• Ορισμός της Αναδάσωσης στη Βικιπαίδεια

Εκδήλωση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος στη Χίο για τα 100 χρόνια από τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, σε συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Χίου, πραγματοποίησε την Παρασκευή 15 Σεπτεμβρίου στο ακριτικό νησί της Χίου, με τη συμμετοχή εξαίρετων ομιλητών, εκδήλωση για τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη σύναψη της ΔΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ της Λωζάνης (24-7-1923) μεταξύ, αφενός, της Βρεταννίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Ιαπωνίας, Ελλάδας, Ρουμανίας και Σερβο-Κροατο-Σλοβενικού Κράτους και αφετέρου, της Τουρκίας. Με τη Συνθήκη αυτή ρυθμίστηκαν τα σύνορα στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή και οι όροι της ειρήνης μετά τη λήξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου μεταξύ των νικητριών δυνάμεων και της Τουρκίας, με την τραγική ιδιαιτερότητα της Ελλάδας που ενώ συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις ως νικήτρια δύναμη του Α' Π.Π. , είχε, ωστόσο, υποστεί τη μικρασιατική καταστροφή ελάχιστους μόλις μήνες πριν.

Η Ολομέλεια με την νέα αυτή πρωτοβουλία της σε θέματα εθνικού ενδιαφέροντος, θέλησε να τονίσει τη σημασία που η Συνθήκη της Λωζάνης διατηρεί στις σημερινές συνθήκες για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και τα σύνορα στην ευρύτερη περιοχή και την ανάγκη, χωρίς υποχωρήσεις, τήρησης του Διεθνούς Δικαίου στις διμερείς και πολυμερείς σχέσεις. Επίσης, η εκδήλωση είχε στόχευση να βοηθήσει στην ενημέρωση των μελών της, αλλά και ευρύτερα των πολιτών, για το περιεχόμενο της Συνθήκης και να αναδείξει όλες τις πλευρές της Συνθήκης και των συνεπειών της, τόσο από νομική και γεωπολιτική, όσο και από ιστορική και ανθρώπινη σκοπιά.Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, μεταξύ άλλων, ο τέως Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου **κ. Ιωάννης Σαρμάς**, ο Υπουργός Δικαιοσύνης **κ. Γεώργιος Φλωρίδης** και ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης **κ. Ιωάννης Μπούγας.**

Επίσκεψη στη Σμύρνη και συνάντηση της αντιπροσωπείας της Ολομέλειας με τον Δικηγορικό Σύλλογο ΣΜΥΡΝΗΣ

Αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας, μετά το πέρας των εργασιών της στην Χίο, επισκέφθηκε, στις 19.9.2023 σε μία κίνηση με ιδιαίτερο συμβολισμό, την Ιστορική πόλη της Σμύρνης συνυφασμένη με τον σπουδαίο ελληνικό πολιτισμό της Ιωνίας, αλλά και με τις τραγικές μνήμες της μικρασιατικής καταστροφής, του διωγμού και ξεριζωμού.

Συνάντηση Προέδρου ΔΣΠ Ηλία Κλάππα με τον Πρόεδρό ΔΣ Σμύρνης Σεφά Γιλμάζ (Sefa Yilmaz)

Κατά την διάρκεια της επίσκεψης, η αντιπροσωπεία της Ολομέλειας, αποτελούμενη από 25 και πλέον Προέδρους και της οποίας είχε την τιμή να ηγείται ο Πρόεδρος του **ΔΣΠ Ηλίας Κλάππας** καθώς ο Πρόεδρος της Ολομέλειας βρισκόταν σε άλλη αποστολή της στην Αλβανία, πραγματοποιήθηκε επίσημη συνάντηση με τον Δικηγορικό σύλλογο Σμύρνης.

Η συνάντηση έγινε στα γραφεία του Συλλόγου με τον Πρόεδρό του Σεφά Γιλμάζ (Sefa Yilmaz) και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και χαρακτηρίστηκε από την ιδιαίτερα φιλόξενη διάθεση με την οποία μας υποδέχτηκαν.

Στην ουσιαστική συζήτηση που ακολούθησε την ανταλλαγή δώρων φιλίας μεταξύ των αντιπροσωπειών, συζητήθηκαν θέματα κοινού ενδιαφέροντος για τη λειτουργία των συλλόγων, την εκπαίδευση και υποστήριξη των νέων συναδέλφων, για θέματα που αφορούν στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών και τον κοινωνικό ρόλο των δικηγορικών συλλόγων.

Επίσκεψη στη Σμύρνη με αντιπροσωπεία της Ολομέλειας

Στις φωτογραφίες που συνόδευσαν την συνάντηση αποτυπώνεται το σήμα του Δικηγορικού Συλλόγου Σμύρνης που ιδρύθηκε το 1908, καθώς και η επιγραφή που κοσμεί τα γραφεία του Συλλόγου και αναφέρεται στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Της Συντονιστικής Επιτροπής για τις ευθύνες της Πολιτείας για τις πυρκαγιές

Η Συντονιστική Επιτροπή της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε στις 6.9.2023, εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση η οποία μεταξύ άλλων αναφέρει: 1) Η Συντονιστική Επιτροπή, στέκεται με δέος μπροστά στην ανυπολόγιστη καταστροφή που προκάλεσε η πύρινη λαίλαπα στην ακριτική Θράκη και εκφράζει την αμέριστη συμπαράστασή της στους κατοίκους των πληγέντων περιοχών. Ο Εβρος και η Ροδόπη δεν κείται μακράν. Αποτελούν την καρδιά της Ελλάδος, του κάθε Έλληνα ξεχωριστά. Η Συντονιστική Επιτροπή θεωρεί ότι η Πολιτεία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχουν διαχρονικές ευθύνες, που πρέπει να αποδοθούν, όπου ανήκουν. Περαιτέρω σε επίπεδο δράσεων και παρεμβάσεων η Συντονιστική Επιτροπή αποφάσισε: α. Να εισηγηθεί στην Ολομέλεια τη διοργάνωση του 15ου Πανελληνίου Συνεδρίου Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας στη Θράκη, ως μία συμβολική κίνηση ενίσχυσης και στήριξης της περιοχής και των κατοίκων της β. Να συμμετάσχει σε δράσεις αναδάσωσης και θα συνδράμει οικονομικά σε πρωτοβουλίες άρσης των συνεπειών της οικολογικής καταστροφής γ. Να διοργανώσει επιστημονική εκδήλωση στη Θράκη με αφορμή τα φαινόμενα αυτοδικίας, που παρατηρήθηκαν στην περιοχή, κατά την περίοδο των πυρκαγιών. 2) Η Συντονιστική Επιτροπή με ιδιαίτερη ανησυχία και προβληματισμό παρακολουθεί τις εξελίξεις σχετικά την παρατεινόμενη προφυλάκιση του πρόσφατα εκλεγμένου Δημάρχου Χειμάρρας Φρέντι-Διονυσίου Μπελέρη.

ΟΙ ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Επιμέλεια **Λίλης Αποστολίδου**
Δικηγόρου Πειραιά

Στις 5 Σεπτεμβρίου 2023 οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Αμμοχώστου και Κερύνειας συνδιοργάνωσαν με τις Εκδόσεις Hippasus εκδήλωση υπό την αιγίδα του Δήμου Αγίας Νάπας με θέμα **"Οι Νομικές πτυχές του θέματος των Αγνοουμένων στην Κύπρο»** στο Δημοτικό Μουσείο Αγίας Νάπας "Thalassa" με αφορμή την έκδοση του βιβλίου της Μαρίας Καρεφυλλίδου-Ιωάννου «Αναζητώντας τα ίχνη». Την εκδήλωση χαιρέτισαν ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αμμοχώστου κ. Σταύρος Μαυρομμάτης και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Κερύνειας κ. Νικόλαος Κωνσταντινίδης ενώ επίσης χαιρετισμό μέσω οπτικογραφημένου μηνύματος απηύθυνε και η Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης κα Δέσποινα Χατζηφωτιάδου.

Κύριοι ομιλητές της εκδήλωσης ήταν ο τ. Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αν. Καθηγητής Διεθνούς Δικαίου και Εξωτερικής Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο κ. Άγγελος Συρίγος και ο κ. Στέλιος Περράκης, Ομότιμος Καθηγητής Διεθνών και Ευρωπαϊκών Θεσμών, πρώην Αντιπρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου, Πρώην Πρέσβης – Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδος στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Η εκδήλωση έκλεισε με αντιφώνηση από την συγγραφέα κα

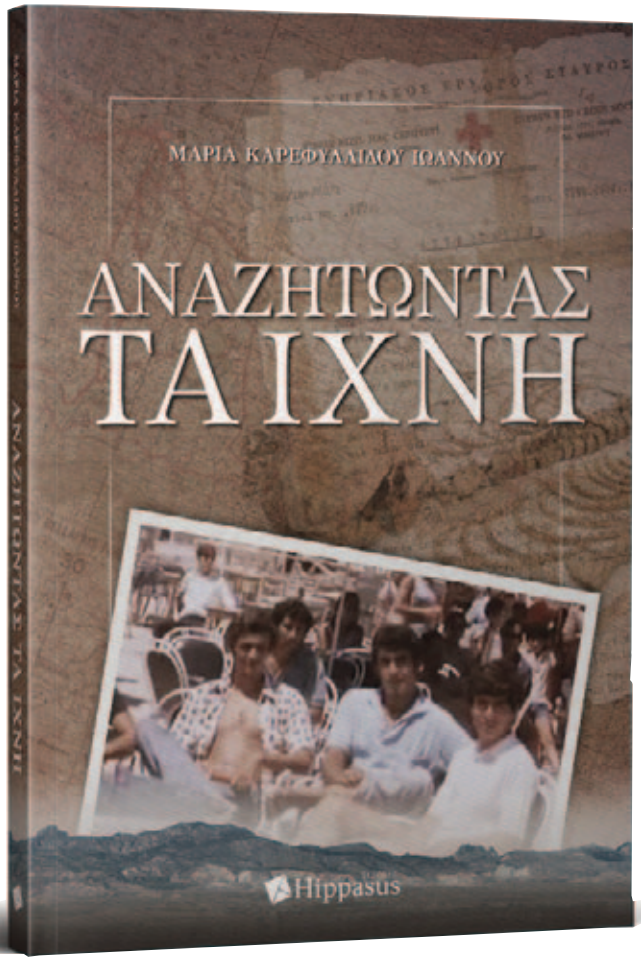

Μαρία Καρεφυλλίδου-Ιωάννου. Την εκδήλωση συντόνιζε η δικηγόρος και συντονίστρια των εκδόσεων Hippasus, κα Ήρα Αιμιλιανίδου.

Όλοι οι ομιλητές συγχάρηκαν την κα Μαρία

Καρεφυλλίδου-Ιωάννου για το εξαιρετικό βιβλίο της. Το βιβλίο καταγράφει το συγκλονιστικό οδοιπορικό αναζήτησης του αδελφού της συγγραφέως, εφέδρου λοχία των καταδρομών Χρίστου Καρεφυλλίδη, ο οποίος αγνοείται από το 1974 και αναδεικνύει το ζήτημα των αγνοουμένων σε όλες στις διαστάσεις του. Όπως γράφει η συγγραφέας στο βιβλίο της «...Για μένα δεν χωρούσε πια αμφιβολία. Όλοι είχαν συμβάλει στη λησμονιά του θέματος. Δεν έπρεπε να είναι αιχμή του δόρατος. Ήταν τοξικό. Γι' αυτό έβγαλαν την προϋπόθεση επίλυσης του θέματος των αγνοουμένων από το κάδρο των διαπραγματεύσεων για τη λύση του Κυπριακού. Το ονόμασαν ανθρωπιστικό θέμα και το άφησαν στους ειδικούς να το επιλύσουν. Ήταν πέρα για πέρα ξεκάθαρο ότι μόνο εμείς οι συγγενείς των αγνοούμενων βασανιζόμαστε με τις συνθήκες εξαφάνισης των αγαπημένων μας προσώπων, το δράμα αυτό άγγιζε μόνο εμάς, αφού στο πικρό αυτό λαχείο κληρώθηκαν τα χιλιοαγαπημένα μας πρόσωπα. Κανείς δεν αντιλαμβανόταν ότι η παρατεταμένη εκκρεμότητα της μη διερεύνησης της τύχης των αγνοουμένων και της απόδοσης ευθυνών αφορούσε όλους μας..»

Στη συνέχεια παραθέτουμε μερικά από τα βασικά σημεία των ιδιαίτερα σημαντικών εισηγήσεων των κυρίων ομιλητών, κ. Συρίγου και κ. Περράκη.

Ο κ. Συρίγος ανέφερε μεταξύ των άλλων ότι το πρόβλημα των αγνοουμένων μπορούμε να το ανιχνεύσουμε νομικά από τις εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επί των προσφυγών της Κύπρου κατά της Τουρκίας και ιδίως από την τρίτη και την τέταρτη διακρατική προσφυγή καθώς και από ατομικές προσφυγές προσώπων κατά της Τουρκίας. Η πιο σημαντική διότι αποτυπώνει και τη σταθερή θέση του Συμβουλίου της Ευρώπης επί αυτού του θέματος είναι η τρίτη διακρατική προσφυγή στην οποία η Κύπρος αναφέρεται ρητώς στη δολοφονία περίπου 2000 ατόμων, καταθέτει συγκεκριμένα στοιχεία και ενδεικτικά πέντε υποθέσεις. Η ΕυρωπαϊκήΕπιτροπή επιβεβαίωσε ότι τρεις από τις πέντε περιπτώσεις που εξετάστηκαν αφορούσαν πρόσωπα που όντως κρατήθηκαν στις Τουρκικές φυλακές και θεώρησε βάσει αυτού του δεδομένου πως απροσδιόριστος αριθμός ατόμων κατά πάσα πιθανότητα είχε την ίδια μεταχείριση. Η Επιτροπή έκρινε ότι υπήρχε παραβίαση του άρθρου 5 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και δεν απέκλεισε την πιθανότητα θανάτου των αγνοούμενων παρομοιάζοντάς το με δολοφονία προσώπων. Επίσης σε σχέση με την τέταρτη διακρατική προσφυγή ο κ. Συρίγος μεταξύ των άλλων εξέθεσε ότι το 1999 παραπέμφθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) και εκεί αναφέρθηκε ότι υπήρχαν συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία ότι οι αγνοούμενοι είτε είχαν τεθεί υπό κράτηση είτε είχαν χαθεί ενώ βρίσκονταν σε περιοχή ευθύνης του Τουρκικού στρατού και της πολιτοφυλακής του, ήταν δηλαδή υπό τον έλεγχο της Τουρκίας. Η Κυπριακή πλευρά υποστήριξε ότι υπήρχε παραβίαση του άρθρου 2 της ΕΣΔΑ για την προστασία του δικαιώματος στη ζωή καθώς και του άρθρου 5 για την ελευθερία και την ασφάλεια. Το δικαστήριο παρέμεινε στην άποψή του ότι υπήρχε μια διαρκής παραβίαση του άρ-

θρου 5 της ΕΣΔΑ επειδή ακριβώς δεν είχε δοθεί κανένα στοιχείο, δεν είχε ξεκινήσει καμία έρευνα από την Τουρκία ενώ παράλληλα δέχτηκε ως προς τους συγγενείς των αγνοουμένων ότι υπήρχε παραβίαση του άρθρου 3 για απαγόρευση απάνθρωπης μεταχειρίσεως λόγω της ψυχικής οδύνης των συγγενών εξαιτίας της αρνήσεως της Τουρκίας να παράσχει πληροφορίες. Σε σχέση δε με τις ατομικές προσφυγές το ΕΔΔΑ παρέμεινε σταθερό στις διαπιστώσεις του για τις παραβιάσεις των άρθρων της ΕΣΔΑ που εκτέθηκαν στις προηγούμενες προσφυγές. Το διαρκές επιχείρημα της Τουρκίας ήταν ότι όσοι αναφέρονται ως αγνοούμενοι ήταν στην πραγματικότητα στρατιωτικό προσωπικό ,το οποίο σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων ,δεν αποδεχόταν ότι αυτοί οι άνθρωποι ζούσαν μετά τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και είχαν παραμείνει ζωντανοί. Ο κ. Συρίγος έκλεισε την εισήγησή του με το πιο βασικό, όπως δήλωσε, από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου: το θέμα των αγνοουμένων είναι ένα διαρκές έγκλημα, το οποίο θα συνεχίζεται μέχρι να βρεθούν τα στοιχεία και για τον τελευταίο αγνοούμενο.

Ο κ. Περράκης ανέφερε στην εισήγησή του μεταξύ των άλλων ότι η Κυπριακή Δημοκρατία με τις δυο διακρατικές προσφυγές κατά της Τουρκίας που άσκησε αμέσως μετά την εισβολή έθεσε για πρώτη φορά το σημαντικότατο θέμα της εξω- εδαφικής εφαρμογής της ΕΣΔΑ. Εν τέλει έγινε δεκτό από τα όργανα του Στρασβούργου ότι εφαρμόζεται εξω-εδαφικά η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στη περίπτωση της εισβολής στην Κύπρο και των γεγονότων που ακολούθησαν. Συνολικά η Κυπριακή δημοκρατία έχει ασκήσει τέσσερις διακρατικές προσφυγές στις οποίες και στηρίζεται σήμερα όλο το δικαιοπολιτικό κεκτημένο σύμφωνα με το οποίο δεν αναγνωρίζεται η λεγόμενη «Τουρκική δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου», έχουμε το Ψήφισμα 541 του Συμβουλίου Ασφαλείας, το Κοινοτικό κεκτημένο δεν εφαρμόζεται στον Βορρά κλπ. Σχολιάζοντας στη συνέχεια ο κ. Περράκης την πολιτική της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού σε σχέση με τους αγνοούμενους μίλησε για απραξία ή ελλιπής πολιτική. Τόνισε ακόμη ότι η Ελλάδα όφειλε να είχε ασκήσει μια διακρατική προσφυγή για τους αγνοούμενους όλα αυτά τα χρόνια, την οποία όμως ποτέ δεν έκανε. Σε σχέση με την υπόθεση Λοϊζίδου δήλωσε ότι το κλείσιμο της υποθέσεως στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης αποτέλεσε πολύ μεγάλη επιτυχία της Τουρκίας και ταυτόχρονα αρνητική εξέλιξη για εμάς με πολλές επιπτώσεις. Ανέπτυξε περαιτέρω ο κ.Περάκης την πρόταση που συζητείται το τελευταίο διάστημα στην Κύπρο για την σύσταση μιας «Επιτροπής Αληθείας», ενός αμιγώς θεσμού μεταβατικής δικαιοσύνης στο μοντέλο αυτής του Νέλσον Μαντέλα στη Νότια Αφρική. Επιπλέον αναφέρθηκε και στη τη δική του προ μερικών ετών πρόταση σχετικά με την άσκηση από την Κύπρο μιας νέα διακρατικής προσφυγής κατά της Τουρκίας αφού η απόφαση του ΕΔΑΔ σε σχέση με την 4η διακρατική προσφυγή δεν εφαρμόζεται και η Τουρκία δεν συμμορφώνεται ενώ επίσης οι ατομικές προσφυγές είτε δεν αποδίδουν είτε έχουν εξαντλήσει τα όριά τους.

Στην ομιλία του ο κ. Περράκης έκανε ιδιαίτερη αναφορά και στο ανθρωπιστικό δίκαιο που κα-

λύπτει τις ένοπλες συρράξεις (Συμβάσεις της Γενεύης 1949 και τα Πρωτόκολλά τους) και στη σχέση του με την ΕΣΔΑ, το οποίο ανθρωπιστικό δίκαιο ,όπως παρατήρησε, δεν συζητείται πολύ ούτε στην Κύπρο ούτε στην Ελλάδα για λόγους πολιτικούς που κάνουν οι κυβερνήσεις διαχρονικά. Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά δήλωσε οτιδήποτε γίνεται μέχρι σήμερα στην Κύπρο, συμπεριλαμβανομένων και των επεισοδίων της Πύλας, των επεισοδίων στην Αμμόχωστο διέπεται πρωταρχικά από το δίκαιο των ενόπλων συρράξεων που εφαρμόζεται στη διάρκεια μιας κατοχής και πρέπει να το επικαλούμαστε με τον κατάλληλο τρόπο.

Στην αντιφώνησή της η κα Μαρία Καρεφυλλίδου-Ιωάννου έκανε μνεία σε 48 κληρωτούς και εφέδρους που έλαβαν μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις της 33 Μοίρας Καταδρομών (ΜΚ) και συγκεκριμένα επικεντρώθηκε στους εννέα της επαρχίας Αμμοχώστου και στους τριάντα εννέα της πόλης και επαρχίας Κερύνειας για ν' αποτίσει φόρο τιμής. Επιπλέον μεταξύ των υπολοίπων σημαντικών θεμάτων που ανέπτυξε ήταν και η αναφορά της στην πρότασή της για την κατάρτιση ενός Ιστορικού Αρχείου Αγνοουμένων, Δηλωμένων και Αδηλώτων Αιχμαλώτων Πολέμου και Πεσόντων του 1974 διότι, όπως είπε, έχοντας διεξέλθει τους δημοσιευμένους καταλόγους των αγνοουμένων διαπίστωσε μια συγκεχυμένη εικόνα με σοβαρές συνέπειες στη διεκδίκηση των δικαίων όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων ανεύρετων ή μη.

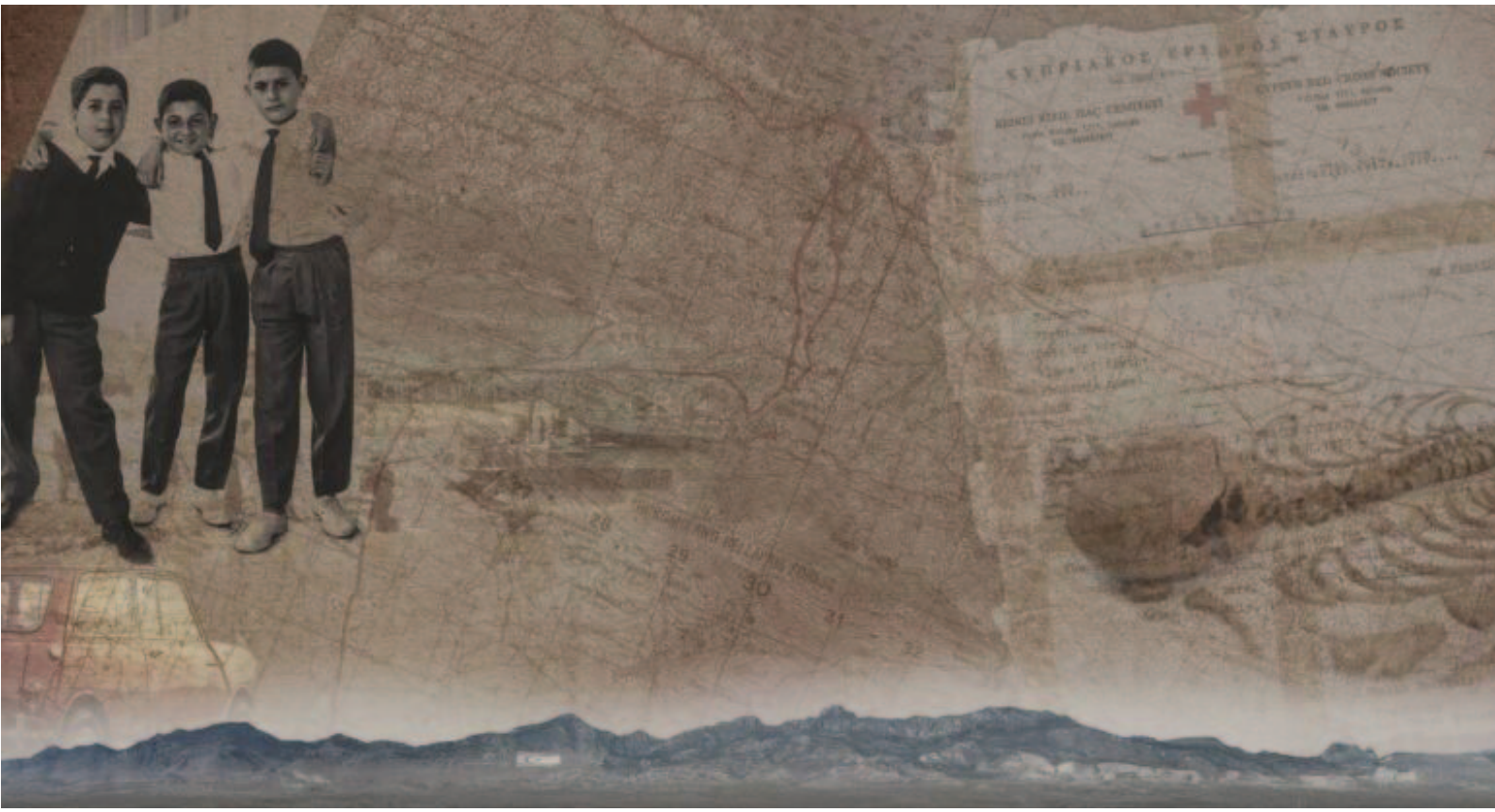

Ε. Α. Ν. ΔΙ. Π.

«Συνέντευξη με μία νέα Δικηγόρο»

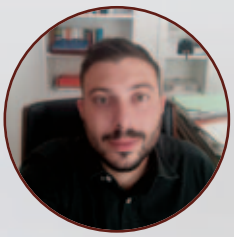

Επιμέλεια κειμένου
Παναγιώτης Σταματογιάννης
Δικηγόρος Πειραιά
Γραμματέας ΕΑΝΔΙΠ

Ο λόγος στη συνάδελφο! Δικηγόρος, 30 ετών.

Πόσα χρόνια ασκείς το επάγγελμα;
Είμαι δικηγόρος εδώ και 5 χρόνια.

Τι είδους δικηγορία έχεις ασκήσει μέχρι σήμερα;
Κατά κύριο λόγο συμβουλευτική σε επιχειρήσεις και μάχιμη δικηγορία.

Πες μου αυτό που σου αρέσει περισσότερο και αυτό που απεχθάνεσαι περισσότερο στη δικηγορία;
Μου αρέσει πολύ η γνωριμία με ανθρώπους μέσα από τις υποθέσεις των οποίων βλέπει κανείς τις πτυχές της κοινωνίας και της οικονομίας, θετικές και αρνητικές.
Αυτό που δε μου αρέσει είναι η έλλειψη κουλτούρας τόσο από τους πελάτες όσο και από ορισμένους «εργοδότες» συναδέλφους ως προς τις απαιτήσεις του επαγγέλματος στη σύγχρονη απαιτητική εποχή. Πολύ συχνά οι πελάτες και οι συνάδελφοι δεν αντιλαμβάνονται την πολυπλοκότητα της σημερινής δικηγορικής πραγματικότητας, η οποία θέτει προκλήσεις στο νέο δικηγόρο για την άσκησή της.

Αν και κατά πόσο ανταποκρίνεται η δικηγορία στις προσδοκίες που σου δημιουργήθηκαν σπουδάζοντας στη Νομική;
Ναι. Η δικηγορία ανταποκρίθηκε πλήρως στις προσδοκίες μου ως επιστήμη, εντούτοις οι όροι άσκησής της και ιδιαίτερα ο αναχρονιστικός τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται από τους εμπλεκόμενους (πολίτες, δικηγόρους, δικαστικούς λειτουργούς και υπαλλήλους, πολιτεία κλπ) δυσχεραίνουν την άσκησή της από έναν νέο δικηγόρο, ο οποίος έχει πάντα μία πιο σύγχρονη ματιά στα πράγματα.

Είσαι ικανοποιημένη με τον προσωπικό χρόνο που σου αφήνει η δικηγορία;
Καθόλου, διότι αρκετός χρόνος αφιερώνεται σε εργασίες διαδικαστικές, οι οποίες οφείλονται σε έλλειψη εξοικείωσης των εμπλεκομένων με τη σύγχρονη τεχνολογία. Καμιά φορά αισθάνομαι ότι δυσκολεύουμε χωρίς λόγο τη ζωή μας. Με τον τρόπο αυτό αναγκαζόμαστε να καθόμαστε στα γραφεία μέχρι αργά για να βγει και η νομική

δουλειά.

Είσαι ικανοποιημένη με τις οικονομικές σου απολαβές;

Πλέον ναι. Αρχικά όμως, ιδιαίτερα δε κατά την περίοδο της άσκησης, οι απολαβές ήταν ευτελείς. Μάλιστα πιστεύω πως αρκετοί δικηγόροι «εργοδότες» εκμεταλλεύονται την άγνοια των αναζητούντων εργασία νέων ή ασκούμενων δικηγόρων σχετικά με τοφορολογικό/ασφαλιστικό καθεστώς που διέπει την εργασία τους, με αποτέλεσμα οι συμφωνίες ηθελημένα να μην είναι τόσο «ξεκάθαρες».

Από το 1 έως το 10 πόση αυτοπεποίθηση αισθάνεσαι σε επαγγελματικό επίπεδο και γιατί;

Θα τολμούσα να πω 8. Η αλήθεια είναι πως ως νέοι δικηγόροι ερχόμαστε σε επαφή με μεγάλη γκάμα υποθέσεων και αποκτούμε γρήγορα εμπειρία σε πολλούς τομείς της δικηγορίας, ωστόσο κυρίως στο κομμάτι της συμβουλευτικής υπάρχει σπανιότερα έκθεση σε ζητήματα δικαστηριακά με αποτέλεσμα ως προς το δικαστηριακό κομμάτι να αισθάνομαι ότι πρέπει να επενδύσω περισσότερο για να αυξηθεί η αυτοπεποίθησή μου.

Ασχολείσαι με αμιγώς νομικές εργασίες ή και άλλα πράγματα;

Πολλές φορές για να βγει η δουλειά πρέπει να ασχοληθείς και με διαδικαστικά/διεκπεραιωτικά θέματα, μη νομικά, τα οποία μάλιστα τείνουν να είναι πολύ χρονοβόρα εις βάρος της ουσιαστικής νομικής εργασίας.

Πώς αξιολογείς την αντιμετώπιση σου από συναδέλφους, δικαστές/εισαγγελείς και δικαστικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους λοιπών υπηρεσιών;

Σχετικά με τους υπαλλήλους, πολύ συχνά αισθάνομαι πραγματικά ότι μιλάμε άλλη γλώσσα. Δυστυχώς στις υπηρεσίες παγιώνονται αντιλήψεις που δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις (ωράριο, έλλειψη μηχανογράφησης, αδικαιολόγητες απουσίες υπαλλήλων, καθυστερήσεις, κλπ). Υπάρχουν φυσικά και εξαιρέσεις.

Όσον αφορά τους συναδέλφους και τους δικαστές, μπορεί να πετύχεις κάθε λογής χαρακτήρα. Νομίζω είναι ξεκάθαρα στον άνθρωπο.

Είσαι υπέρ της ψηφιοποίησης της δικαιοσύνης σε ουσιαστικό και διαδικαστικό επίπεδο;

Σε διαδικαστικό επίπεδο σίγουρα. Πρέπει να ψηφιοποιηθούν τα πάντα για να γίνει η ζωή μας πιο εύκολη και να κερδίσουμε πολύτιμο χρόνο. Σε ουσιαστικό επίπεδο έχω κάποιες επιφυλάξεις. Πιστεύω πως ακόμη και η γλώσσα του σώματος έχει αξία για την κρίση του δικαστή, ιδιαίτερα στην ποινική δίκη, πράγμα που θα ελλείψει σε περίπτωση που οι δίκες θα γίνονται πλέον απομακρυσμένα μέσω ψηφιακών πλατφορμών.

Σε ενδιαφέρει η δικηγορία ή στοχεύεις σε κάτι άλλο;

Εννοείται πως με ενδιαφέρει. Ωστόσο, το επάγγελμα διαρκώς μεταβάλλεται και είναι χρήσιμο να αντιληφθούμε ότι σήμερα δεν υπάρχει μόνο ένας τρόπος άσκησης της δικηγορίας.

Θα προτιμούσες να ασκείς τη δικηγορία μόνη σου στο δικό σου γραφείο ή σε μεγαλύτερα σχήματα (δικηγορικές εταιρείες κλπ) και με τι σχέση (συνεργάτης Δικηγόρος – οιονεί μισθωτός - συστέγαση – κάτι άλλο);

Πιστεύω ότι σήμερα με τον έναν ή τον άλλον τρόπο η δικηγορία ασκείται αποτελεσματικά σε μεγαλύτερα σχήματα είτε υπό τη μορφή συστέγασης (για λόγους οικονομικούς κυρίως) είτε υπό τη μορφή ένταξης στο δυναμικό μίας δικηγορικής εταιρείας.

ΔΣΠ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΙΣ

Ενημέρωση για το νέο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά

Τη Δευτέρα 18 Σεπτεμβρίου 2023 συζητήθηκε στο Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων (ΣΥ.ΠΟ.Θ.Α.) της Α' Περιφερειακής Ενότητας Πειραιά, η 'Εγκριση Ρυμοτομικού Σχεδίου Εφαρμογής στο οικοδομικό τετράγωνο όπου πρόκειται να γίνει το νέο Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά, κατ' εφαρμογή του Ειδικού Πολεοδομικού Σχεδίου Αγίου Διονυσίου Πειραιά.

Τα ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ προς έγκριση αφορούσαν, αφενός, στον καθορισμό του χώρου που θα διατεθεί προς οικοδόμηση του νέου Δικαστικού Μέγαρου και θα υπερβαίνει σε εμβαδόν τα 12 στρέμματα και αφετέρου, στον καθορισμό των λοιπών κοινωφελών χρήσεων στο οικοδομικό αυτό τετράγωνο και, συγκεκριμένα, πλατείας και αθλητικών εγκαταστάσεων στη βορινή πλευρά του οικοπέδου, προς την οδό Μεθώνης και την παλιά σιδηροδρομική γραμμή.

Στον οικοδομήσιμο χώρο του νέου Δικαστικού Μεγάρου, θα παραμείνει, εκ των σημερινών κατασκευών, μόνο το διατηρητέο διόροφο κτίσμα στη γωνία των οδών Παπαστράτου και Χαϊδαρίου. Το τελικό πόρισμα του Συμβουλίου αναμένεται τις επόμενες εβδομάδες.

Συνάντηση Προέδρου ΔΣΠ με τον Αντιπρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας-Ουαλίας

Την Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε συνάντηση στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά μεταξύ του Προέδρου του ΔΣΠ Ηλία Κλάππα και του Αντιπροέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας - Ουαλίας (The Law Society of England and Wales) Nick Emmerson.

Στη συνάντηση συμμετείχαν από ελληνικής πλευράς ο επικεφαλής της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) Νίκος Κουτιάς και τα μέλη της Αντιπροσωπείας, σύμβουλοι Δ.Σ.Π., Μαρία Σταματογιάννη και Ηλία Πολλάλη.

Συζητήθηκαν θέματα που αφορούν στην αμοιβαία συνεργασία, την οργάνωση του δικαστικού συστήματος στις δύο χώρες και την συμμετοχή των δικηγόρων σε αυτό, καθώς και την διάρθρωση του νομικού επαγγέλματος στη Βρετανία και την Ελλάδα.

Επίσης, συζητήθηκαν θέματα κοινού επαγγελματικού ενδιαφέροντος και, μεταξύ άλλων, για το καθεστώς και την επαγγελματική δραστηριότητα των δικηγόρων Αγγλίας και Ουαλίας στην Ελλάδα μετά την έξοδο της Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και, αντίστοιχα, των Ελλήνων δικηγόρων στη Βρετανία.

Απόφαση του ΔΣΠ για τον πνιγμό επιβάτη στο λιμάνι του Πειραιά

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς εξέδωσε την παρακάτω απόφασή του σχετικά με τον πνιγμό επιβάτη στο λιμάνι του Πειραιά στις 8.9.2023.. « Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, λαμβάνοντας υπόψη τα γεγονότα αυτά που έχουν συγκλονίσει τους δικηγόρους μέλη μας, ως εκ του θεσμικού του ρόλου αλλά και της παράδοσής του προς υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκφράζει **την έντονη αποδοκιμασία των ανωτέρω εγκληματικών πράξεων και συμπεριφορών και του καταφανώς απάνθρωπου χαρακτήρα τους, οι οποίες ουδεμία σχέση έχουν με τις ναυτικές παραδόσεις της χώρας μας,** τονίζει ότι **η ανθρώπινη ζωή είναι το υπέρτατο αγαθό, η διαφύλαξη της οποίας αυτονοήτως υπερισχύει οιωνδήποτε εταιρικών συμφερόντων και ζητά τη σε βάθος διερεύνηση των συνθηκών** που προκάλεσαν τον θάνατο του ατυχούς συνανθρώπου μας, καθώς και αν υπήρχε η επιβαλλόμενη παρουσία του Λιμενικού κατά τον απόπλου του πλοίου, όπως και αν τηρήθηκε από την εταιρεία το πρωτόκολλο και τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας κατά τον απόπλου, ώστε **να αποδοθούν οι δέουσες κυρώσεις και ευθύνες και να μην επαναληφθεί τέτοιο τραγικό γεγονός στο λιμάνι του Πειραιά.»**

Συνάντηση του Προέδρου ΔΣΠ Ηλία Κλάππα με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πειραιά καθηγητή Μιχάλη Σφακιανάκη

Την Τρίτη, 18 Ιουλίου 2023 στο Πανεπιστήμιο Πειραιά πραγματοποιήθηκε συνάντηση του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Ηλία Κλάππα με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πειραιά καθηγητή Μιχάλη Σφακιανάκη. Στη συνάντηση παρευρέθηκε και ο Πρόεδρος του Τμήματος Ναυτιλιακών Σπουδών καθηγητής Γιάννης Θεοτοκάς. Τονίστηκε η ανάγκη περαιτέρω ενίσχυσης της συνεργασίας του Πανεπιστημίου Πειραιά και του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά σε θέματα επιστημονικού και κοινωνικού ενδιαφέροντος. Συζητήθηκε η πορεία υλοποίησης του από 21/09/2022 Μνημονίου Συνεργασίας μεταξύ των δύο μερών, καθώς και επέκτασής του με τη συμμετοχή του Τμήματος Ναυτιλιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιά, ενόψει μάλιστα της μεγάλης κοινότητας Δικηγόρων Πειραιά που ασχολούνται με το ναυτικό δίκαιο

Αποφασίστηκε η διεξαγωγή κοινών επιστημονικών εκδηλώσεων με αντικείμενο την Τεχνητή Νοημοσύνη στη Δικαιοσύνη και το Ναυτικό Δίκαιο.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ της βίας

Του **Διονυσίου Α. Τσελέντη**
επιτ. Δικηγόρου Πειραιά

Με αφορμή το πρόσφατο τραγικό γεγονός της απώλειας ενός ακόμη νέου ανθρώπου στη Ν. Φιλαδέλφεια που αποτελεί ένα κρίκο στην αλυσίδα της οπαδικής βίας επανέρχεται με δραματικό τρόπο το φαινόμενο της έξαρσης της

βίας μεταξύ των νέων αλλά ακόμη και μεταξύ ανηλίκων. Αλλεπάλληλες ειδήσεις βίαιης συμπεριφοράς νέων παιδιών αγοριών αλλά και κοριτσιών. Ολοι πλέον γνωρίζουμε το αποκαλούμενο bullingεντός και εκτός σχολείου. Κάθε φορά που θα συμβεί τέτοιο επεισόδιο η πρώτη μας αντίδραση είναι η απορία και ερωτηματικό πώς είναι δυνατόν να εμφανίζεται τέτοια βίαιη συμπεριφορά, πολλές φορές μάλιστα και εντός της σχολικής κοινότηταςμεταξύ νέων και ανηλίκων παιδιών και μάλιστα ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης. Διεξάγονται αλλεπάλληλες συζητήσεις μεταξύ ειδικών (ψυχολόγοι, εκπαιδευτικοί, σύλλογοι γονέων κ.α) μέχρι το επόμενο επεισόδιο. Επικρατεί η αντίληψη ότι η κύρια αιτία της παραβατικής συμπεριφορά των νέων εστιάζεται στο οικογενειακό περιβάλλον γιατί τα παιδιά με το σύγχρονο τρόπο ζωής είναι αποξενωμένα από τους γονείς και δεν διαμορφώνουν χαρακτήραμε «αρχές» και «αξίες».

Όμως παραβλέπεται ή δεν δίνεται μεγάλη σημασία το γεγονός ότι το παιδί μεγαλώνει και μαθαίνει να ζει σε μια κοινωνία με χαρακτηριστικά επιθετικότητας και βίας όπου θεωρούνται ως αποδεκτά χαρακτηριστικά του σύγχρονου ανθρώπου. Ο νέος άνθρωπος έχει «εκπαιδευθεί» από την κοινωνία να θεωρεί τη βία «φυσιολογική» και μάλιστα ως μέσο επιβολής, επικράτησης και επιτυχίας. Δεν υπάρχει σήμερα κοινωνική συμπεριφορά χωρίς να περικλείει κάποια μορφή βίαιης συμπεριφοράς. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής περιέχει σε όλες τις εκφάνσεις του επιθετικότητα. Η πλέον χαρακτηριστική επιθετική συμπεριφορά εμφανίζεται στην οδήγηση. Οδηγώ το αυτοκίνητο με μεγάλη ταχύτητα, κάνω επικίνδυνες προσπεράσεις και οι άλλοι οφείλουν να κάνουν στην άκρη, για να περάσω εγώ ο δυνατός. Όλοι βιώνουμε τη καθημερινή εικόνα με τα μηχανάκια

στους πεζόδρομους να περνάνε με ελιγμούς ανάμεσα από πεζούς, καροτσάκια με μωρά και ηλικιωμένους. Μαρσάρω τη μηχανή εκκωφαντικά να δηλώσω την δύναμη και επιβολή μου. Στη πόλη τα αυτοκίνητα και οι μηχανές τρέχουν με υπερβολική ταχύτητα και εάν δεν υπήρχε μποτιλιάρισμα και φανάρια οι ταχύτητες θα ήταν εθνικής οδού. Οι διαβάσεις των πεζών υπάρχουν απλώς για διακόσμηση. Ομοίως οι αθλητικοί αγώνες όλων των ομαδικών αθλημάτων (ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλλευ κ.α.) αποτελούν αφορμή για εκδηλώσεις βίας μεταξύ των «οπαδών» των αντιπάλων ομάδων. Η δική μου ομάδα είναι η πιο δυνατή και οι οπαδοί της αντιπάλου είναι «εχθροί». Δεν απολαμβάνω τον αγώνα αλλά πηγαίνω για να βρίσω χυδαία τους αντιπάλους παίκτες και την οικογένεια τους και στη συνέχεια να επιτεθώ στους οπαδούς της αντιπάλου ομάδας. Ο νέος άνθρωπος μέσω της ομάδος του διοχετεύει την βία που έχει μάθει να ζεί. Μαζύ με τους ομοιδεάτες οπαδούς αποκτά οντότητα επιβολής της δύναμης και εκδήλωση βίας εναντίον των «εχθρών οπαδών» της αντιπάλου ομάδος εντός και εκτός αγωνιστικού χώρου. Αποκορύφωμα αποτελεί το γεγονός ότι κλείνονται μεταξύ αντιπάλων οπαδών τα αποκαλούμενα «ραντεβού θανάτου» για να συγκρουσθούν μεταξύ των. Χωρίς να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι στους πυρήνες των οπαδών ενδεχόμενα υφέρπει σε μεγάλο βαθμό ναζιστικό υπόβαθρο θεωρώ ότι το ζήτημα δεν είναι ιδεολογικό αλλά κοινωνική εκδήλωση του βίαιου τρόπου ζωής που έχει επικρατήσει. Ενας άνθρωπος του ποδοσφαίρου ο Πέπε Γκουαρδιόλα, προπονητής της αγγλικής ομάδας Manchester City για το ζήτημα της οπαδικής βίας επεσήμανε «Το πρόβλημα δεν είναι του ποδοσφαίρου, φταίει η κοινωνία. Ο ρατσισμός είναι κοινωνικό φαινόμενο όπως και η βία. Είναι θέμα κουλτούρας και παιδείας.»

Οι τηλεοπτικές ταινίες και σειρές εμφανίζουν κατά κόρον πρότυπα βίαιους χαρακτήρες οι οποίοι οπλοφορούν και επιβάλλουν το δίκιο τους με απίστευτη βία. Οι τύποι αυτοί προβάλλονται να αποκτούν κοινωνικό statusδύναμης, επιτυχίας, εκτίμησης και σεβασμού.

Τα videogames με τα οποία παίζουν τα παιδιά αναδεικνύουν την βία ως ψυχαγωγία. Ο Ουρουγουανός συγγραφέας **Eduardo Galeano** στο βιβλίο του **«Ενας Κόσμος Ανάποδα»** αναφέρει χαρακτηριστικά «τα πιο διαδεδομένα βιντεοπαιχνίδια λαμβάνουν χώρα σε πεδία μαχών οπου ο παίκτης είναι υποχρεωμένος να πυροβολεί και να ξαναπυροβολεί χωρίς να διστάζει ούτε στιγμή, εναντίον ό,τιδήποτε κινείται. Δεν υπάρχει δυνατότητα για

δισταγμούς ή ανάπαυλα μπροστά στην επέλαση των κακών: ανελέητοι εξωγήινοι, άγρια ρομπότ, ορδές ανθρωποειδών, κυβερνοδιάβολοι φαντάσματα, μεταλλαγμένα τέρατα και κρανία που

βγάζουν φλόγες. ΄Οσο περισσότερους αντιπάλους σκοτώνει ο παίκτης τόσο πιο κοντά φτάνει στο θρίαμβο. Κατ΄εξαίρεση υπάρχουν και βιντεοπαιχνίδια μη στρατιωτικά. Για παράδειγμα, αγώνες αυτοκινήτων. Σε ένα από αυτά, ένας καλός τρόπος για να μαζεύεις πόντους είναι να πατάς πεζούς.»

Ως μέτρο αντιμετώπισης της βίας των νέων προτείνεται η αυστηροποίηση των ποινών στους «παραβατικούς» θύτες. Τέτοιες προτάσεις και λύσεις είναι ατελέσφορες εφ όσον θα εξακολουθούμε να ζούμε σε μια βίαιη κοινωνία. Η παιδεία είναι ο μόνος δρόμος που θα δείξει στο νέο άνθρωπο τη δημιουργικότητα και το σεβασμό στον συνάνθρωπο και τη κοινότητα. Ο αθλητισμός, η μουσική, οι τέχνες, ο εθελοντισμός είναι κάποιες δραστηριότητες που θα δώσουν μια άλλη οπτική στο νέο άνθρωπο. Η φυσιογνωμία του αθλητή Μίλτου Τεντόγλου αποτελεί πειστική απάντηση. Η πολιτεία οφείλει να ενεργήσει θεσμικά προς τη κατεύθυνση αυτή μέσα από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα με εμπλουτισμό δημιουργικών δραστηριοτήτων όπως θεατρικές παραστάσεις, μουσικές εκδηλώσεις, ομιλίες ειδικών (ψυχολόγοι, αθλητές κ.α) Σημαντικό θα είναι επίσης τα ΜΜΕ και κυρίως η τηλεόραση να προβάλλει θέματα στα οποία να αναδεικνύονται νέοι άνθρωποι που μέσα από αντιξοότητες που τους επιφύλαξε η ζωή βγήκαν νικητές. Ένα τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η είδηση, η οποία βέβαια πέρασε ως συνήθως στα ψιλά, η περίπτωση ενός νέου παιδιού του Ντέμπα. Ηρθε στην Ελλάδα από το Μάλι ασυνόδευτος στην αρχή της εφηβείας του. Εζησε στην αρχή στη Μόρια. Στη συνέχεια για μήνες έμεινε άστεγος στην Αθήνα μέχρι πού εντοπίσθηκε και μεταφέρθηκε σε δομή το 2020 χωρίς να μιλά καθόλου Ελληνικά. Με πολύ προσπάθεια και τη βοήθεια των δασκάλων του πέρασε φέτος στη Γαλλική Φιλολογία. Άλλη μια σημαντική είδηση που δεν έτυχε επίσης προβολής. Στις φετινές εξετάσεις για τις ανώτατες σχολές εισήχθησαν δύο σπουδαστές του Γυμνασίου-Λυκείου του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων Αυλώνας. Για το επίτευγμα αυτό αξίζει έπαινος στο διευθυντή του σχολείου Κρατουμένων Πέτρο Δαμιανό που μαζί με τους καθηγητές έχουν καταφέρει να σπουδάζουν σήμερα 37 φοιτητές. Ο Πέτρος Δαμιανός με συγκίνηση για την επιτυχία των σπουδαστών του ευχήθηκε στους νέους φοιτητές **«εκτός από την οικογένεια τους να έχουν δίπλα τους και την κοινωνία»**

Η σύγχρονη κοινωνία μας επαίρεται και θεωρεί την αλματώδη εξέλιξη της τεχνολογίας ως πολιτισμό παραβλέποντας όμως ότι η διάχυτη βία και επιθετικότητα έχουν δημιουργήσει τοξικότητα στις σχέσεις των ανθρώπων. Οι στίχοι του Μιχάλη Κατσαρού ήταν προφητικοί **«Μην αμελήσετε. Πάρτε μαζί σας νερό. Το μέλλον μας θα έχει πολύ ξηρασία»**

Eduardo Galeano: «Ενας Κόσμος Ανάποδα»
Εκδόσεις Πάπυρος

Μιχαήλ Κατσαρός:Ποίημα «Θα σας Περιμένω»

Αφιέρωμα:

Δημόσια γλυπτά του Πειραιά

Της **Κικής Τσαγκαράκη – Μπαΐζου**
Εικαστικού - μέλους ΔΣΠ

Είναι γεγονός πως τα γλυπτικά έργα τέχνης που κοσμούν τους δημόσιους χώρους, συνήθως έργα καλλιτεχνών εγνωσμένου κύρους, αποτελούν εθνική πολιτιστική κληρονομιά και ταυτόχρονα παρουσιάζουν την προσωπική ταυτότητα του καλλιτέχνη και την ιστορία του τόπου. Τα τελευταία χρόνια έχουμε γίνει μάρτυρες αλλεπάλληλων κλοπών από δημόσιους χώρους, γλυπτικών έργων, προτομών και αγαλμάτων με χυτευμένο μέταλλο, κυρίως ορειχάλκινα, από δημόσιους δρόμους και πλατείες της Αττικής. Είναι γνωστό πως η τελική τους κατάληξη είναι τα διάφορα χυτήρια όπου τα έργα τέχνης καταλήγουν να γίνονται μια άμορφη μάζα του πρωτογενούς υλικού από το οποίο είναι **φιλοτεχνημένα και έτσι, από τα έργα τέχνης, να απομένει μόνο το υλικό χρήσης.**

Η ανοχή της πολιτείας, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί και ως θεσμική αδυναμία, η εικόνα του κενού και της γενικευμένης παρακμής σκιαγραφεί ένα κλίμα κοινωνικής αστάθειας και απαξίωσης της τέχνης. Είναι καιρός να αποκατασταθεί η σχέση πολίτη και δημόσιας τέχνης και η πολιτεία να εντείνει τις προσπάθειές της για την πρόληψη τέτοιων φαινομένων που μόνο επιζήμια μπορεί να είναι για την εικόνα μιας Ελλάδας που επιθυμεί να παράγει πολιτισμό και στο σήμερα.

Παναγιώτης Τανιμανίδης και «Πυρρίχιο πέταγμα» «Και τους καλλιτέχνες τους χρησιμοποιεί η ζωή για να πλένουν τις σκάλες του ουρανού»..!

Στη δυτική πλευρά της πλατείας Αλεξάνδρας, στη γειτονιά του Τσίλλερ στον Πειραιά, βρίσκεται αυτό το καταπληκτικό έργο του πόντιου γλύπτη, Παναγιώτη Τανιμανίδη. Πρόκειται για το μνημείο της Γενοκτονίας των Ποντίων.

Πυρρίχιο πέταγμα

Το «Πυρρίχιο πέταγμα». Ένα έργο με έντονη « γραφή», που μορφοποιεί σ΄ αυτό το μνημειακών διαστάσεων έργο, την ιστορία του ποντιακού ελληνισμού και ταυτόχρονα με άκρα ποιητικότητα περιγράφει τη λησμονημένη ιστορία των χαμένων πατρίδων.

Ο ίδιος ο δημιουργός το είχε περιγράψει ως «γλυπτό μέσα στο γλυπτό, ένα γλυπτό μεταλλασ-

σόμενο ανάλογα με τη θέση του θεατή».

Μία τεράστια καμπύλη, που υψώνεται κάτω από τον πειραϊκό ουρανό, αποτελούμενη από δεκαεπτά επάλληλους κλωβούς - βαρέλια, μέσα στους οποίους περικλείεται με τρόπο συμβολικό η ιστορία του ξεριζωμού. Τα βαρέλια, που όπως λέει ο ίδιος ο καλλιτέχνης, υπήρξαν οι εστίες, η πρώτη στέγη των ανθρώπων που ξεριζώθηκαν από τον Πόντο. Όπως και ο πατέρας του ιδίου, που το πρωί έπαιζε με το βαρέλι από σαρδέλες ή το βαρέλι από τον μούστο στα στενάκια της Κοκκινιάς και το βράδυ κοιμόταν εκεί, μέσα στο ίδιο βαρέλι για να προστατευθεί.

Ένα τεράστιο τόξο από μέταλλο, που υψώνεται στο γαλάζιο ως παλιρροϊκό κύμα για να μεταφέρει από τη γη των Ποντίων στο σήμερα, την αγωνιώδη εκείνη εποχή της γενοκτονίας και της προσφυγιάς.

Μια σιδερένια κατασκευή , στιβαρή και ταυτόχρονα ανάλαφρη, διάτρητη ως δαντέλα, με ελατήρια που κινητοποιούν τον ζωντανό οργανισμό του γλυπτού και δίνουν την εικόνα της αναπνοής του, με άφθονες συμβολικές εικόνες εντός των κλωβών, όπως τα σιδερένια λουκέτα και τα κλειδιά που σφραγίζουν τα σπίτια της πατρίδας, νταούλια που ηχούν με πολεμικό παροξυσμό στην άφιξη του πολέμο, γραφίδες που καλούνται ν΄ αποτυπώσουν την κόκκινη ιστορία του σπαραγμού, ναυτικά τιμόνια που οδηγούν την απελπισία των ανθρώπων στα λιμάνια της προσφυγιάς,ένα πουλί που τραγουδά την ελπίδα στη νέα γη. Ένα εξαιρετικό γλυπτικό έργο που λειτουργεί ως «κιβωτός μνήμης», ένα τέμπλο παθών στο οποίο χοροστατούν οι μνήμες των ανθρώπων που βίωσαν το διωγμό από τη γη των πατέρων τους. Ένας πυρρίχιος από μέταλλο που γρατζουνάει τον ξεκουρδισμένο ήχο της ιστορίας που λίγο γνωρίζουμε και περισσότερο ξεχνάμε!

Παναγιώτης Τανιμανίδης

«Η σκέψη μου πάνω στην τέχνη δεν έχει αλλάξει» εξηγεί ο γλύπτης Π. Τανιμανίδης. «Τα έργα που κάνω από παιδί, τα ίδια έργα συνεχίζω και κάνω σήμερα». «Θυμάμαι μαθητής στη Δ' Δημοτικού είχαμε επισκεφθεί το αρχαιολογικό μουσείο. Και εγώ εκεί είδα ένα αγγείο. Αυτό χρειαζόμουν, τον γεωμετρικό μου τόπο. Πήρα το σχήμα του αγγείου και το γέμισα με τις σκέψεις και το συναίσθημα της στιγμής. Πάντα από εκεί ξεκινάω, από το σχήμα. Γιατί αυτό μας ζητάει και η τέχνη: να γεμίσουμε το κενό της ζωής με το πλήρες του θανάτου. Αυτή είναι η διαδρομή. Και τους καλλιτέχνες τους χρησιμοποιεί η «ζωή» για να πλένουν τις σκάλες του ουρανού» (απόσπασμα από συνένευξή του στην Έρη Βαρδάκη στην εφημερίδα το BIMAmagazzino /3/2020).

Και λίγα βιογραφικά για τον καλλιτέχνη:

Ο Παναγιώτης Τανιμανίδης γεννήθηκε την 1/1/1957

Σπούδασε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Μαθηματικά και στη συνέχεια Θεολογία.

Το 1990 μετείχε στο Aperto της Μπιενάλε της Βενετίας με το «Μάθημα Φυσικής».

Τα έργα του, εδάφους και επιτοίχια, κατασκευασμένα από πλήθος ετερόκλητων υλικών όπως σίδερο, χαρτί, λάστιχο περιγράφουν με ένα δικό τους τρόπο τη ζωή και με την αμφίδρομη σχέση τους που είναι ανταγωνιστική και ταυτόχρονα δημιουργική ,επικυρώνεται η ευφυία του καλλιτέχνη, η εφευρετικότητα η υψηλή τεχνική του.

Ένας κόσμος φαντασίας και αυθεντικής Τέχνης που βάζει τη σφραγίδα της στο Σήμερα.

Ατομικές εκθέσεις1985 Το τρίτο Μάτι,
1986 Dracos Art Center
1987, 1988, 1991, 1994, 1999, Πινακοθήκη Πιερίδη
1992 Art Basel Βασιλεία
1994 Σπίτι της Κύπρου
1996 Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσία
2002 «Νηστικός δείπνος», Κρατικό μουσείο Τέχνης, Θεσσαλονίκη
2010 «Μηδέν άγαν! Μηδέν φάγαν;» Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης

● Στη Δημοτική Πινακοθήκη, στο κτήριο του Παλιού Ταχυδρομείου στον Πειραιά από 11.10.2023 έως 03.11.2023 θα λειτουργεί έκθεση του **εικαστικού Παναγιώτη Τανιμανίδη**, με 44 γλυπτοζωγραφικά έργα του, κατασκευασμένα κυρίως από μέταλλο και άλλα υλικά.

Η **Βίκυ Κατσαγώνη**, υπήρξε Δικηγόρος ΔΣΠ και μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού του Δικηγορικού συλλόγου Πειραιά «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ», στο οποίο δημοσίευε μελέτες και άρθρα. Από νεαρή ηλικία έγραφε ποιήματα. Έφυγε 41 ετών και μας άφησε αξιόλογο και ανέκδοτο ποιητικό έργο. Πρόσφατα εκδόθηκε με τη φροντίδα του Δημήτρη Πιστικού λογοτέχνη, επ. Δικηγόρου ΔΣΠ, η ποιητική της συλλογή με τίτλο «Την ώρα που δύουν οι ψυχές».

Επιστολές στη Δικηγορική Επικαιρότητα

Οι δυσδιάκριτες έννοιες ενσυνείδητη αμέλεια/ ενδεχόμενος δόλος

Με αφορμή τον θάνατο επιβάτη στο λιμάνι του Πειραιά, τίθεται ζήτημα σχετικά με τις δυσδιάκριτες έννοιες της νομικής επιστήμης, όπως η ενσυνείδητη αμέλεια, που ορίζεται ως αποδοχή από τον δράστη της εγκληματικής συμπεριφοράς, με την προϋπόθεση ότι αυτός κάνει τα προσήκοντα (ό,τι πρέπει) για να αποφευχθεί το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του αυτής, σε αντίθεση με τον ενδεχόμενο δόλο που ορίζεται ως αποδοχή και πραγμάτωση της εγκληματικής συμπεριφοράς. Φοβάμαι ότι αν φτάσει αυτή η εγκληματική συμπεριφορά στο δικαστήριο με αλλαγή της κατηγορίας (ενσυνείδητη αμέλεια), τότε η πράξη μετατρέπεται από κακούργημα σε πλημμέλημα και δεν θα υπάρξει καταδίκη. Επίσης, αν υποστηρίξουν οι κατηγορούμενοι στο δικαστήριο ότι δεν έσπρωξαν τον επιβάτη αλλά γλίστρησε λόγω του ότι ήταν στην άκρη του καταπέλτη την ώρα που αναχωρούσε το πλοίο, τότε, κατ' εφαρμογή της αρχής in dubio proreo, ενδέχεται να υπάρξει ακόμη και αθώωση των κατηγορουμένων.

Διατελώ Μετά τιμής
Χρήστος Αρβανίτης / Δικηγόρος

Βίλνιους - Νέα Υόρκη - Θεσσαλονίκη και πολύ μακριά η Χάγη;

του Δημ. Σταθακόπουλου, Δικηγόρου Πειραιά

Δρα Παντείου Πανεπιστημίου
Οθωμανολόγου/ Τουρκολόγου

Θα λέγαμε πως βιώνουμε έναν πολιτικό "μήνα του μέλιτος" με τη Γείτονα, γεγονός που μας θυμίζει το Σεπτέμβριο του 1955, όπου, παρά το θλιβερό πογκρόμ των ρωμιών της Πόλης, στην Ελλάδα υπήρχε "ηρεμία" αντιδράσεων για να μην χαλάσει το καλό κλίμα. Ένα καλό κλίμα που οικοδομήθηκε με προτροπή των αγγλοαμερικανών (κυρίως) με την κοινή είσοδο Ελλάδας-Τουρκίας στο ΝΑΤΟ το 1952 και που συνεχίστηκε μέχρι το 1959 με τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, που έφεραν την Τουρκία ως εγγυήτρια στην Κύπρο, με τα όποια επίχειρα ακολούθησαν από τότε μέχρι σήμερα.

Παρότι η Τουρκία, έχει ενεργό casus belli κατά της Ελλάδας, αν επεκταθεί πέραν των 6ν.μ. Ονομάζει τους μουσουλμάνους της Θράκης, συλλήβδην Τούρκους. θέλει διαμοίραση του Αιγαίου, το οποίο ήδη αποκαλεί Turkaegean στις ακτές που την βρέχει. Ζητά αποστρατιωτικοποίηση των νησιών. Δεν υπαναχωρεί του ακυρώσιμου και καταχρηστικού Τουρκολιβυκού μνημονίου. Δεν αναγνωρίζει επήρεια του Καστελόριζου και κατέχει παρανόμως τη Β. Κύπρο επί 49 χρόνια, ζητώντας από το βήμα του ΟΗΕ την αναγνώριση του ψευδοκράτους, απειλώντας μέχρι πρότινος να στείλει πυραύλους typhoon στην Αθήνα, η Ελλάδα, για πολλοστή φορά στα πλαίσια της καλοπιστίας και της καλής γειτονιάς, δίνει συγχωροχάρτι, "νερό κι αλάτι" αναζητώντας ηρεμία και πρόοδο για την επόμενη μέρα.

Πολλοί επώνυμοι, έγκριτοι αναλυτές, έσπευσαν μετά την καιροσκοπική συναινετική στάση του Τούρκου Προέδρου στο Βίλνιους τον Ιούλιο του '23, να πλειοδοτήσουν υπέρ της εξεύρεσης λύσης με την Τουρκία μέσω Χάγης. Τάχα μου είναι καλό το momentum.

Βιάστηκαν. Ο ίδιος ο Έλληνας Πρωθυπουργός, δήλωσε πως , "η Χάγη είναι πολύ μακριά" ! Για να οδηγηθούμε στη Χάγη πρέπει η Τουρκία να άρει πρωτίστως το casus belli - με όσα προαναφέρθηκαν - και να αποσύρει τα κατοχικά στρατεύματά της από την Κύπρο. Ας λένε κάποιοι πως τα Ελληνοτουρκικά δεν συνδέονται με την Κύπρο. Συνδέονται είτε το θέλουμε, είτε όχι.

Έστω όμως πως στο βάθος των συνομιλιών, καταλήξουμε στη Χάγη. Θα εκδοθεί μια κοινά αποδεκτή απόφαση. Εν τούτοις το ερώτημα παραμένει:

Αν η Τουρκία δυστροπήσει και δεν σεβαστεί την απόφαση, ποιος θα της την επιβάλει; Υπάρχει διεθνής αστυνομικός ή/ και δικαστικός επιμελητής; Όχι.

Θα μπορούσε όμως να την επιβάλει το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε ακόμα και με κυανόκρανους; Η μέχρι τώρα εμπειρία μας με την

Τουρκία είναι πως όχι, αφού δεν σέβεται τον ΟΗΕ στο θέμα της Κύπρου, με τελευταίο παράδειγμα τα γεγονότα της Πύλας. Άρα γιατί να σεβαστεί την απόφαση της Χάγης και την επιβολή της στα θέματα με την Ελλάδα, αν θεωρήσει πως τελικά δεν την συμφέρει; Ποιος εγγυάται πως θα συμμορφωθεί;

Μήπως συμμορφώθηκε με τα ψηφίσματα της Unesco και της διεθνούς Κοινότητας, όταν μετέτρεψε την Αγιά Σοφιά σε τζαμί;

Επομένως, ορθώς συνομιλούμε με την Τουρκία αν και εφόσον με αυτόν τον τρόπο χρονοτριβούμε και ετοιμάζουμε την εν γένει αντίκρουσή μας στα όσα καταχρηστικά απεργάζεται και δηλώνει. Αν όμως συνομιλούμε με αληθή πρόθεση να συμβιβαστούμε, τότε το πιθανότερο είναι να της ανοίγουμε την όρεξη για περαιτέρω διεκδικήσεις, αφού την καλοπιστία μας και το συγχωροχάρτι αφέσεως αμαρτιών που της δίνουμε, το εκλαμβάνει ως αδυναμία μας και φοβικό σύνδρομο. Αν λάβει ένα, σύντομα θα θελήσει δύο και τρία, ατέρμονα.

Σκοπός μας θα πρέπει να είναι η ώθηση να πέσει στην Θουκιδίδειο παγίδα της καταχρηστικής μεγαλομανίας της, που αυτομάτως θα την κάνει, μη ανεκτή από τους κοινούς μας συμμάχους. Βέβαια ακόμα δεν έχει συμβεί κάτι τέτοιο και η Τουρκία πατώντας σε δύο βάρκες Ανατολής- Δύσης, ακροβατεί επιτήδεια και επωφελείται της ανοχής όλων, τρώγοντας τον " μόσχο τον σιτευτό " της γνωστής παραβολής.

Εν τούτοις, δια στόματος του Προέδρου της ήδη έχει βάλει πλώρη για την Ευρασία. Η κοινωνία της κατά 70% δηλώνει αντιδυτική και παραμένει στη Δύση μέχρι να φύγει, δηλ. όσο την εξυπηρετεί η παραμονή της. Εν προκειμένω το moratorium το ασκεί στα πλαίσια των προτροπών Μενέντεζ, μήπως και πάρει τα F16. Είτε τα πάρει, είτε όχι, είναι θέμα χρόνου να επανέλθει στις γνωστές συμπεριφορές των παραβιάσεων. Εξάλλου όλοι οι αξιωματούχοι της, πλην του Προέδρου της - στην παρούσα συγκυρία - συνεχίζουν τις απειλές. Αλλά και ο Πρόεδρος όποτε χρειάστηκε, επετειακά, σήκωσε τους τόνους. Στην επέτειο του Αττίλα (20 Ιουλίου, Κύπρος) στις 9 Σεπτεμβρίου (Νίκη των Τούρκων κατά των Ελλήνων στη Μ.Ασία), ενώ αναμένονται μεγάλες κορώνες στις 29 Οκτωβρίου, που θα γιορτάσουν τα 100 χρόνια της Δημοκρατίας τους.

Είναι αυταπόδεικτο πως η Δύση/ ΗΠΑ, γνωρίζει/ουν, τη νόθα στάση της Τουρκίας και την ανέχονται για δικούς τους λόγους, μέχρι να προετοιμάσουν την επόμενη μέρα, χωρίς αυτήν. Εξάλλου είναι και οικονομικά εκτεθειμένοι απέναντί της .

Η Ελλάδα πρόθυμα "παίζει" το ρόλο του καλού συμμάχου στο παιχνίδι της γεωπολιτικής σκακιέρας, ευελπιστώντας στην προστασία της, αν και εφόσον χρειαστεί.

Το έχω ονομάσει, "Σύνδρομο του Ναβαρίνο" ,βάσει του οποίου αναμένουμε βοήθεια/ σωτηρία από τους προστάτες/ συμμάχους, επειδή τάχα μας το "οφείλουν" λόγω της ιστορικότητας και της πίστης μας στους συμμάχους.

Μάλλον πρόκειται, περισσότερο για "φαντασιακό "σύμφωνα τον Καστοριάδη, παρά για γνήσια κατάσταση.

Εν κατακλείδι, οι συναντήσεις έχουν τους συμβολισμούς και τη χρησιμότητά τους. Ακόμα και οι εμπόλεμοι συνομιλούν μεταξύ τους κι εμείς με την Τουρκία δεν είμαστε εμπόλεμοι, αλλά ΝΑΤΟικοί "σύμμαχοι" και γείτονες.

Βεβαίως συναντιόμαστε όποτε και όπου θέλει η Τουρκία, όπως τώρα στο Türkevi στη Ν.Υ, καθιστώντας την, οικοδέσποινα. Επομένως δεν θα μπορούσαμε μέσα στο "σπίτι της" να παραπονεθούμε για τις δηλώσεις Erdoğan, την προηγουμένη στον ΟΗΕ, σχετικά με την αναγνώριση του ψευδοκράτους στην Κύπρο. Η απάντηση της Ελληνικής και Κυπριακής πλευράς εδόθη μεν, αλλά εκτός του χώρου της.

Άραγε η συνάντηση της Θεσσαλονίκης στις 7 Δεκεμβρίου, θα γίνει σε ελληνικό κτήριο, ή στο Kemalevi, σπίτι του Κεμάλ, όπου και το Προξενείο της Τουρκίας;

Με απλά εκλαϊκευμένα γεωπολιτικά, απεικονιστικά το θέμα, πιθανόν είναι το εξής:

Ελλάδα και Τουρκία, είμαστε μια κλειδαριά που ξεκλειδώνει τον Βορρά, το Νότο, την Ανατολή και τη Δύση.

Ο μηχανισμός της κλειδαριάς είναι η Τουρκία.

Ο αφαλός της κλειδαριάς, η Ελλάδα/ Κύπρος.

Το ένα δεν λειτουργεί χωρίς το άλλο.

Όλοι μας βλέπουν ως ενιαίο χώρο. Ιστορικά, διαχρονικά.

Η Ελλάδα, θα ήθελε να λειτουργήσει ως ενιαίος χώρος βάσει μιας " τύπου Βυζαντινής" λογικής.

Η Τουρκία ομοίως θέλει να λειτουργήσει ως ενιαίος χώρος, αλλά στα πλαίσια μιας "τύπου Οθωμανικής" λογικής.

Όμως, υπάρχει μια σύγχρονη σημαντική διαφορά.

Η Ελλάδα σκέφτεται την συνύπαρξη ισότιμα βάσει των δικαιωμάτων του διεθνούς δικαίου, ενώ η Τουρκία το σκέφτεται kazan kazan ala Turka, δηλ 80% αυτή και 20% η Ελλάδα, ήτοι Λεόντειος συμφωνία.

Ή, θα ήθελε, μια "σχέση γάμου" όπου τον ρόλο του συζύγου θα έχει η Τουρκία και το ρόλο της υπάνδρου γυναικός συζύγου η Ελλάδα.

Κοινώς η συμβίωση / εξίσωση ΔΕΝ βγαίνει, εκτός και αποδεχτούμε το ρόλο που μας υποδεικνύει.

Χωρίς ν' αναφέρω θέσφατα, έχουμε απτές αποδείξεις της νεο-οθωμανικής νοοτροπίας που είναι η "αυτοκρατορική" λογική της πολιορκίας, έχοντας σύμμαχο τον χρόνο και την υπομονή, πιστεύοντας πως ο αντίπαλος θα ενδώσει λόγω κόπωσης και μάλιστα αναίμακτα.

Πέραν τούτου, οι Τουρκικές επιχειρήσεις ήταν και είναι παρούσες στην Ελλάδα, τόσο στον ιδιωτικό επιχειρηματικό τομέα, στα ΜΜΕ, αλλά και ως υπεργολάβοι στα δημόσια έργα. Ποιός ο λόγος να κάνει πόλεμο;

Η απειλή πολέμου και η εργαλειοποίηση του μεταναστευτικού έχει να κάνει με την "προβολή σημαίας " για να καταδεικνύει η Τουρκία, ποιος είναι ο ισχυρός της περιοχής (και όχι μόνον) προκειμένου να κερδίζει αναίμακτα οφέλη. Λέγεται bullying και εμφύσηση φοβικών συνδρόμων στους γείτονες για να αποδέχονται τα συμφέροντα της Τουρκίας αδιαμαρτύρητα.

Μπορεί ν' αλλάξει αυτός ο φαύλος κύκλος με την Τουρκία, χωρίς να ζητά η Ελλάδα συνεχή προστασία;

Σαφώς και μπορεί αν η Τουρκία αποδεχτεί το Διεθνές δίκαιο και γίνει σύγχρονο κράτος, κάτι που όμως δεν διαφαίνεται.

Μπορεί η Ελλάδα να την αναγκάσει να παραμείνει ήρεμη και καλή γείτονας, έστω και εάν δεν προσχωρήσει στο διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο;

Υπάρχει τρόπος, αλλά πιθανολογώ πως η Ελλάδα (πολιτικοί και πολίτες) δεν το ενστερνίζονται, τουλάχιστον πλειοψηφικά, άρα μάλλον δεν θα γίνει.

Ειδικότερα:

Υπάρχει χώρα, που βρίσκεται στο "στόμα του λύκου", δεν ανήκει στο ΝΑΤΟ, ούτε στην Ε.Ε, με ενεργή την ομογένειά της στο εξωτερικό και όλοι την φοβούνται, χωρίς να φοβάται κανέναν. Έχει τον πληθυσμό της Ελλάδας και μικρότερη έκταση. Έκανε την έρημο καλλιεργήσιμη και υπηρετούν, άνδρες / γυναίκες από τα 18 μέχρι τα 68, παράλληλα με τις αστικές και λοιπές ασχολίες τους.

Υπάρχει επίσης χώρα στην Κεντρική Ευρώπη, που δεν ανήκει σε ΝΑΤΟ και ΕΕ, οι πολίτες της, χωρίς απειλές εχθρών, εκπαιδεύονται ετησίως και στρατιωτικά, το κυριότερο δε, το πολίτευμα της είναι γνήσια σύγχρονη άμεση Δημοκρατία στα πρωτότυπα της αρχαίας Αθήνας και όχι Κοινοβουλευτική Δημοκρατία που είναι εφεύρεση των Άγγλων και όχι Ελληνική.

Το θέμα είναι πως στην Ελλάδα, το πολιτικό σύστημα, αλλά και η πλειοψηφία του λαού , εκ του αποτελέσματος κρίνοντας , δεν θέλει να αλλάξει όπως προαναφέρθηκε. Κυριαρχεί ο "ωχ αδελφισμός" ενώ το φιλότιμο λίγων σπαταλιέται ανώφελα.

Αν αυτά δεν αλλάξουν δομικά και ιδεολογικά, αποτέλεσμα δεν θα δούμε.

Επομένως όλα γίνονται, δηλ να έχεις άμεση Δημοκρατία, άμυνα χωρίς ΝΑΤΟ, οικονομία χωρίς ΕΕ, να σε σέβεται (φοβάται) η Τουρκία, αρκεί να "βρέχεις τον κ@@@ σου για να φας ψάρι " όντας μονίμως σε εγρήγορση, παίζοντας σκληρό χαρτί στη διεθνή σκηνή, να σε έχουν ανάγκη και να μην τους έχεις.

Η Πολιτεία μας (πολιτικοί / πολίτες) δεν είναι μια τέτοια.

Ιδρύθηκε το 1830 με το πρωτόκολλο του Λονδίνου ως κράτος υπό Επιτροπεία και 200 χρόνια μετά, τέτοιο παραμένει.

Όποιος προσπάθησε να το αλλάξει (αγωνιστές, Λόγιοι, πολιτικοί) τους έφαγε η "μαρμάγκα" όπως έλεγαν οι παππούδες μας.

Η αδυναμία μας, φαίνεται και στη διαχείριση φυσικών καταστροφών και στην οικονομία και στην συνεχώς αιτούμενη προστασία από τις συμμαχίες.

Προφανώς κάτι γίνεται λάθος και 10 εκ. Έλληνες έχουμε να προτάξουμε ένα πρόβλημα για κάθε πιθανή λύση.

Μέχρι πότε όμως; Οι καιροί απαιτούν αλλαγές εδώ και τώρα, πολιτειακά, οικονομικά, δημογραφικά, ειδάλλως:

"Σαν έξαφνα, ώρα μεσάνυχτ', ακουσθεί
αόρατος θίασος να περνά
με μουσικές εξαίσιες, με φωνές
την τύχη σου που ενδίδει πια, τα έργα σου
που απέτυχαν, τα σχέδια της ζωής σου
που βγήκαν όλα πλάνες,
μη ανωφέλετα θρηνήσεις.
Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος,
αποχαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια που φεύγει.
Προ πάντων να μη γελασθείς, μην πεις πως
ήταν ένα όνειρο, πως απατήθηκεν η ακοή σου·
μάταιες ελπίδες τέτοιες μην καταδεχθείς".

Κ. Καβάφης

Ναγκόρνο Καραμπάχ
Η σιωπή της Δύσης
για τον ξεριζωμό των Αρμενίων

Στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ: "120.000 κάτοικοι Αρμενικής καταγωγής εγκαταλείπουν τις πατρογονικές εστίες τους υπό τις πολεμικές ενέργειες του Αζερμπαϊτζάν".

Ουδείς ασχολήθηκε από τη διεθνή Κοινότητα, τις μεγάλες δυνάμεις ούτε η χώρα μας, ούτε καν η ίδια η Αρμενία. Ο,τι δεν "παίζει" στα ΜΜΕ, απλά δεν υπάρχει ως κατάσταση, γεγονός, είδηση.

Μόνο η Τουρκία επιχαίρει (και άλλοι κρυφοφανερά) και το επιδίωξε σε αγαστή συνεργασία με τους "Biz İki Devlet Bir Milletiz/ είμαστε , δύο κράτη, ένα έθνος "Αζέρους που εξοπλίζονταν και εκλάμβαναν την καλοπιστία της Αρμενίας ως αδυναμία.

" Έριξαν τη ζαριά και τους βγήκε" αφού αξιολόγησαν τη δική τους αυτοπεποίθηση-δύναμη, την Αρμενική αδράνεια και τη διεθνή αδιαφορία.

Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου;

Η Αρμενία είχε αναπτύξει μια φιλοσοφία καλοπιστίας, διαλόγου, επίκλησης της καλής γειτονιάς, του διεθνούς δικαίου και συμφωνιών, με εγγυητές, α) την οπλική άμυνά της, β) τρίτες χώρες, γ) την ομογένεια/διασπορά της.

Όπως βλέπουμε τίποτα δεν ίσχυσε. Αντιθέτως, ουδείς ασχολήθηκε. Παρέδωσαν τις πατρογονικές τους εστίες, όσια και ιερά, στον προαιώνιο εχθρό τους, αμαχητί. Μια ματαιότητα κυρίευσε το λαό και μια ηττοπάθεια, σε κλίμα απόλυτης μοναξιάς, απομόνωσης από τη διεθνή Κοινότητα που αλά καρτ έχει ευαισθησίες για τα ατομικά δικαιώματα, το διεθνές δίκαιο, τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων κ.λ.π

Κόσμος απέραντης υποκρισίας, που σε κάνει να λες: "δεν ισχύει τίποτα απλά μην σου τύχει".

Η Αρμενία ήταν και είναι γεωγραφικά σε δύσκολο σημείο, προέκταση της " κλειδαριάς " που αναφέρω συχνά.

Η επιλογή της ήταν και είναι μια:

"κράτος μοντέλο Ισραήλ".

Δεν το έπραξε και η εμπιστοσύνη σε light πολιτικούς, όπως και η χαλαρή στάση των πολιτών, λες και είναι το Λουξεμβούργο, εν μέσω του καζανιού του Καυκάσου, αποδείχθηκε η χειρότερη επιλογή.

Άραγε τα ιστορικά παθήματα και η γενοκτονία των προγόνων τους, δεν τους έγινε μάθημα;

Εκ παραλλήλου, η χώρα μας και οι πολιτικοί / πολίτες της, με τις επιλογές τους, θεωρούν πως είναι διαφορετική περίπτωση;

Και αν ναι, πόσο διαφορετική;

αυτή η διαφορά είναι ικανή να μας σώσει από τυχόν παρόμοια κατάσταση;

Έχουμε γενοκτονία Μ.Ασιατικού Ελληνισμού, Κυπριακό, Β. Ήπειρο, αναθεωρητική Τουρκία και κοινούς συμμάχους που μας λένε βρείτε τα.

Και εάν δεν τα βρούμε; θα είμαστε μόνοι, όπως η Αρμενία; δηλ. το Ναγκόρνο Καραμπάχ.

Και αν ναι, τι θα κάνουμε;

θα παραδοθούν όλα αμαχητί, με τελευταία λέξη μας, όχι το"μολών λαβέ", αλλά το "ευρωπαϊκό κεκτημένο";

Αλλά με τι ασχολούμαι τώρα κι εγώ;

Αφού αυτά που λέω, δεν είναι είδηση, άρα είναι ανύπαρκτα, σαν τον "ανύπαρκτο ιππότη" του Ίταλο Καλβίνο.

JEFFREY DAVID SACHS

"Η Ευρώπη δεν πρέπει να ακολουθεί τυφλά τις ΗΠΑ"

Επιμέλεια **Θεόδωρου Μιχαλακάκου**
Δικηγόρου Πειραιά

Ο διακεκριμένος πανεπιστημιακός, (πρώην διευθυντής του The Earth Institute στο πανεπιστήμιο Columbia, όπου κατέχει μέχρι σήμερα τον τίτλο του καθηγητή) που βρέθηκε στη χώρα μας για το πρόσφατο Athens Democracy Forum" , επιρρίπτει την ευθύνη της παγκόσμιας γεωπολιτικής επισφάλειας και των παρελκόμενών της στον αμερικάνικο νεοσυντηρητισμό και στις κυβερνήσεις των ΗΠΑ.

Ο Αμερικάνος οικονομολόγος Jeffrey David Sachs (Τζέφρι Σακς, γεννήθηκε την 5 Νοεμβρίου 1954 στο Ντιτρόιτ, ΗΠΑ), είναι ο άνθρωπος στον οποίο οι πρώτοι **μετασοβιετικοί ηγέτες, Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και Μπορίς Γέλτσιν στηρίχτηκαν για** να πραγματοποιήσουν μια "μαγική μετάβαση" από το σοβιετικό μοντέλο στην ελεύθερη αγορά. Υπήρξε σύμβουλος της κυβέρνησης Γέλτσιν από το 1991 έως το 1994. (Ο Γέλτσιν ήταν ο πρώτος εκλεγμένος πρόεδρος της Ρωσίας και ο άνθρωπος που επιτάχυνε τη διάλυση της ΕΣΣΔ). Ο Σακς ήταν επικεφαλής του Ινστιτούτου για τη Διεθνή Ανάπτυξη του Χάρβαρντ (H.I.I.D) στο οποίο οι αμερικανικές κυβερνήσεις του Τζ. Μπους και Μ. Κλίντον ανέθεσαν να στήσει και να υλοποιήσει το πλάνο των ιδιωτικοποιήσεων στην ΕΣΣΔ πληρώνοντας το πακτωλό χρημάτων. Τελικά οι συνταγές "σοκ" και ιδιωτικοποιήσεων "εν μία νυκτί" που εφάρμοσαν οι άνθρωποι του Σακς, οδήγησαν στην ύφεση και στην άνοδο των ολιγαρχών. Αργότερα ο ίδιος ανέλαβε και χρέη οικονομικού

συμβούλου και των Ουκρανών προέδρων Λεονίντ Κούτσμα και Βίκτορ Γιουστσένκο τη δεκαετία του 1990.

Έχει εργαστεί ως ειδικός σύμβουλος των Γενικών Γραμματέων του ΟΗΕ, Kofi Annan, Ban Ki-moon Antonio και Guterres. Τον Οκτώβριο του 2018 αναγορεύτηκε σε επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών της Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ. Υπήρξε διδακτορικός σύμβουλος του NOURIEL ROUBINI στο Χάρβαρντ. Το περιοδικό "Times" τον έχει συμπεριλάβει δύο φορές στους 100 παγκόσμιους ηγέτες με τη μεγαλύτερη επιρροή και οι "New York time " τον έχουν χαρακτηρίσει ως τον σημαντικότερο οικονομολόγο στον κόσμο.

Ο Sachs, έρχεται περίπου 30 χρόνια αργότερα, **έχοντας αποκτήσει τεράστια πείρα από τη ρωσική πολιτική, και με αφοπλιστική ειλικρίνεια, ομολογεί την εγκληματική πολιτική της χώρας του που οδήγησε στον πόλεμο στην Ουκρανία.**

"Ένας πόλεμος δεν έρχεται από το πουθενά και αυτός στην πραγματικότητα ήταν ένας πόλεμος που διεξαγόταν ήδη για 8 χρόνια" είπε σε μια από τις τελευταίες του συνεντεύξεις στον **Σκότ Χόρον, διευθυντή του Libertarian Institute. Ο** Αμερικάνος οικονομολόγος αναφέρει ότι **"ο Πούτιν δεν ήθελε αυτόν τον πόλεμο, στην πραγματικότητα είχε διπλωματικές απαιτήσεις στο τέλος του 2021 που κατά την άποψή μου -και το είπα και στον Λευκό Οίκο- ήταν η βάση για σοβαρή διαπραγμάτευση. Δεν ήταν -οι απαιτήσεις- απίστευτες, δεν ήταν τρελές, ήταν πραγματικές"**

Την εποχή του Γκορμπατσόφ (1) η Δύση υποσχέθηκε στη Σοβιετική Ένωση ότι το ΝΑΤΟ δεν επρόκειτο να επεκταθεί ανατολικά. Οι ΗΠΑ όμως πίεσαν το ΝΑΤΟ προς αυτή την κατεύθυνση παρά τις συμφωνίες, Οι ΗΠΑ εξαπάτησαν τόσο τη Σοβιετική Ένωση όσο και τη Ρωσική ηγεσία. Οι ΗΠΑ δεν θα αποδέχονταν ποτέ μια στρατιωτική συμμαχία της Κίνας και του Μεξικού στα αμερικάνικα σύνορα. Περιμένουν όμως από τη Ρωσία να αποδεχθεί μια στρατιωτική συμμαχία, υπό Αμερικανική ηγεσία στην Ουκρανία ή την Γεωργία, δηλαδή στα Ρωσικά σύνορα. Αυτό κατά τη γνώμη μου δεν είναι απλά υποκριτικό αλλά και πολύ επικίνδυνο διότι οι ΗΠΑ ωθούν τον πλανήτη προς μία πυρηνική αντιπαράθεση, **με την Ευρώπη να παρακολουθεί αμήχανη ενώ επί της ουσίας οι Αμερικάνοι "κάνουν κουμάντο και μάλιστα απερίσκεπτα, για λογαριασμό της." Δεν αποκλείεται μάλιστα το ενδεχόμενο οι ΗΠΑ να ανατίναξαν τον αγωγό Nord Stream για να αποτρέψουν τις εξαγωγές φυσικού αερίου από τη Ρωσία προς Ευρωπαϊκή Ένωση".**

"Η Ευρώπη θα πρέπει να θυμάται ότι, η μη επέκταση του ΝΑΤΟ (ανατολικά) και η εφαρμογή των συμφωνιών του Minsk II, θα είχαν αποτρέψει αυτόν τον τρομερό πόλεμο στην Ουκρανία. Σε αυτό το στάδιο, η διπλωματία, όχι η στρατιωτική κλιμάκωση, είναι ο αληθινός δρόμος προς την ευρωπαϊκή και παγκόσμια ασφάλεια.

" Ο κόσμος βρίσκεται στο χείλος της πυρηνικής καταστροφής, κυρίως εξαιτίας της αποτυχίας των Δυτικών πολιτικών ηγετών να είναι ειλικρινείς σχετικά με τις αιτίες των κλιμακούμενων παγκοσμίων συγκρούσεων. Το αδυσώπητο Δυτικό αφήγημα ότι η Δύση είναι ευγενής, ενώ η Ρωσία και η Κίνα είναι κακές, είναι απλοϊκό και άκρως επικίνδυνο. "

Σε ανάρτησή του στο Kosmodromio (20-10-2022) αναφέρει ότι.

" Η ειρωνεία είναι ότι από το 1980 οι ΗΠΑ έχουν συμμετάσχει σε τουλάχιστον 15 υπερπόντιους πολέμους επιλογής τους (Αφγανιστάν, Ιράκ, Παναμά, Λιβύη, Σερβία, Συρία, Υεμένη, για να αναφέρουμε μερικούς), ενώ η Κίνα δεν έχει συμ-

μετάσχει σε κανέναν και η Ρωσία μόνον σε έναν (Συρία) πέραν της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Οι ΗΠΑ έχουν στρατιωτικές βάσεις σε 85 χώρες, η Κίνα σε 3 και η Ρωσία σε 1 (Συρία) πέραν της πρώην Σοβιετικής Ένωσης".

" Η συμβουλή μου προς την Ευρώπη είναι η εξής. Ζήστε συνεργατικά με όλες τις περιοχές, συμπεριλαμβανομένης της Κίνας και ναι, ακόμη και με **τη Ρωσία.** Αλλά ενεργήστε με σύνεση. Μην προσπαθείτε να υπαγορεύσετε στον υπόλοιπο κόσμο τι θα κάνες αλλά συνεργαστείτε μαζί του. Οι κύριοι στόχοι της Ευρώπης πρέπει να είναι ή ειρήνη, η επιτυχία στην Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία και η προώθηση των πράσινων συμφωνιών σε όλες τις άλλες περιοχές του κόσμου." (συνέντευξη στην "Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ").

Ο διεθνώς γνωστός οικονομολόγος, ακαδημαϊκός, αναλυτής δημόσιας πολιτικής και φίλος της χώρας μας, σε συνεντεύξεις του εδώ στην Ελλάδα, (βλ. εφημερίδα " Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", ERT News συνέντευξη στον Φάνη Παπαθανασίου, κλπ), δήλωσε ότι πιστεύει πως "θα μπορέσουν η αρχαία ελληνική και η κινέζικη σοφία να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να υπερβεί μια σειρά από κρίσεις που έχουν εκδηλωθεί σχεδόν ταυτόχρονα στην κόσμο", και συμπληρώνω εγώ -με το φτωχό μου μυαλό-, αρκεί η Ευρώπη να "ενηλικιωθεί " και να " ανεξαρτητοποιηθεί " από τον Αμερικανικό στρατιωτικό ζυγό, αρχίζοντας με την υλοποίηση των εδώ και δεκαετιών σχεδίων για την δημιουργία ενός ευρωπαϊκού στρατού, πέρα και έξω από το ήδη "εγκεφαλικά νεκρό" ΝΑΤΟ όπως επανειλημμένα έχει δηλώσει ο Πρόεδρος της Γαλλική Δημοκρατίας, ενώ παρόμοιες θέσεις έχουν εκφράσει κατά καιρούς - δειλά μεν αλλά ξεκάθαρα- και άλλοι Ευρωπαίοι ηγέτες.

Το κίνητρο για να γράψω αυτό το άρθρο, είναι η απόλυτη ταύτιση των απόψεων μου -για το συγκεκριμένο θέμα-, με τις ιδεολογικές θέσεις και τοποθετήσεις του ανωτέρω διεθνώς γνωστού ακαδημαϊκού, οικονομολόγου, αναλυτή της παγκόσμιας γεωπολιτικής, ο οποίος -εκτός των ανωτέρω ιδιοτήτων του- έχει βαρυσήμαντο και κομβικό πολιτικό ρόλο, ως σύμβουλος των παραπάνω αναφερθέντων "πλανηταρχών", στις διεθνείς γεωπολιτικές εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών, κρίσιμων για την παγκόσμια ειρήνη. Προτρέπω λοιπόν τους συμπολίτες μας, (και κατ' επέκταση και όλους τους ευρωπαίους συμπολίτες μας) να ακολουθήσουμε την προτροπή/συμβουλή του ανωτέρω ακαδημαϊκού, **"ΝΑ ΜΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΩΣ ΕΥΡΩΠΗ ΤΥΦΛΑ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ".**

Πρόσφατα, η μεγάλης κυκλοφορίας ημερήσια, συντηρητική ιταλική εφημερίδα **"IL FATTO QUOTIDIANO",** δημοσίευσε άρθρο με τίτλο, **'Η ήττα της Δύσης -στον πόλεμο στην Ουκρανία- είναι απαραίτητη προϋπόθεση για το τέλος των ΠΟΛΕΜΩΝ".** Στο άρθρο αναφέρεται ότι "Εάν κερδίσει το ΝΑΤΟ στην Ουκρανία, δεν θα υπάρξει ειρήνη, αλλά ένας νέος, μεγαλύτερος και πιο καταστροφικός πόλεμος θα ξεκινήσει, ενάντια στην Κίνα (που θα είναι ο επόμενος στρατιωτικός στόχος του ΝΑΤΟ) και σε δεκάδες μεγάλες και μικρές χώρες (που αναζητούν το δικό τους μονοπάτι ανάπτυξης), **ενάντια στην ίδια την πορεία της παγκόσμιας ιστορίας, της παγκόσμιας ειρήνης".** Τα οφέλη από τον "θάνατο" του ΝΑΤΟ θα γίνουν ακόμη πιο εμφανή εάν αναλογιστούμε ότι η επιθετική εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ κυριαρχείται από λίγες αλλά ισχυρές ομάδες οικονομικών ολιγαρχών και λόμπι. Ήδη οι ΗΠΑ και συνολικά ο λεγόμενος "δυτικός κόσμος" έχουν σπαταλήσει και παράλληλα στερήσει από κοινωνικές δομές, προοριζόμενες για τους εργαζομένους φορολογούμενους απλούς πολίτες, δεκάδες δισεκατομμύρια δολαρίων/ευρώ σε φονικά όπλα, (2) με αποτέλεσμα να έχουμε συνολικά και από τις δύο

χώρες, Ρωσία και Ουκρανία, (σύμφωνα με εκτιμήσεις δυτικών μέσων ενημέρωσης) πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες πολίτες. Αντίθετα, χάρη στον πλούτο, τον πλουραλισμό και την πολιτιστική του δύναμη, καθώς και την ικανότητά τους για τεχνολογική καινοτομία, ο "Δυτικός κόσμος" συμπεριλαμβανομένων και των ΗΠΑ, θα μπορούσε να ανοίξει μια νέα σελίδα στην παγκόσμια ιστορία, αφήνοντας ανεπιστρεπτί πίσω την καταστροφική πορεία του 20ου αιώνα. Αναφέρομαι στους δύο παγκόσμιους πολέμους και στην χρήση πυρηνικών όπλων κατά της ανθρωπότητας από πλευράς των ΗΠΑ, μοναδική χώρα που έχει χρησιμοποιήσει μέχρι σήμερα πυρηνικά όπλα κατά της ανθρωπότητας. Τα δισεκατομμύρια που δόθηκαν σε οπλικά συστήματα στην Ουκρανία, (με αποτέλεσμα να προκαλέσουν την απώλεια μισού εκατομμυρίου ανθρωπίνων ζωών), θα μπορούσαν να έχουν "ξεδιψάσει" -με μεγάλα κατασκευαστικά έργα υποδομής, ύδρευσης και άρδευσης -την Αφρικανική Ήπειρο, τους λαούς της οποίας σημειωτέων και θα βρούμε μπροστά μας εμείς οι "δυτικοί" , μετά και την ολοένα αυξανόμενη οικονομικό πολιτική επιρροή των BRCIS, στις υπό ανάπτυξη χώρες της Αφρικής.

1. θέλοντας να δώσει το ιστορικό πλαίσιο για τον πόλεμο στην Ουκρανία, σε πρόσφατες συνεντεύξεις του είπε.

"όταν το 1990 ο Γκορμπατσόφ μονομερώς - **και θέλω να το τονίσω αυτό, μονομερώς-** διέλυσε το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, τόσο οι ΗΠΑ όσο και η Γερμανία δεν μπορούσαν να το πιστέψουν και δήλωναν από κοινού, επανειλημμένα, στον Γκορμπατσόφ ότι το ΝΑΤΟ δεν θα κινηθεί ούτε μια ίντσα ανατολικά. Ο Μπούς, το 2008, στη σύνοδο του Βουκουρεστίου, ανακοίνωσε την επέκταση του ΝΑΤΟ στην Ουκρανία και Γεωργία. Είχε ήδη προηγηθεί ή ένταξη στο ΝΑΤΟ της Πολωνίας, Ουγγαρίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας. Η Ουκρανία είχε τότε Πρόεδρο τον Βίκτορ Γιανουκόβιτς, ο οποίος δήλωνε ότι "θέλουμε να μείνουμε ουδέτεροι, θέλουμε να μείνουμε έξω από έναν πόλεμο δια πληρεξουσίου μεταξύ των δύο γιγάντων". Τον Φεβρουάριο του 2014 ο Γιανουκόβιτς ανατράπηκε με ένα βίαιο πραξικόπημα made in USA. Μεταξύ του 2014 και 2021 οι ΗΠΑ "γέμισαν" με νατοϊκά όπλα την Ουκρανία.

2. Η οικονομική βοήθεια των δυτικών χωρών προς την Ουκρανία από την αρχή του πολέμου εκτιμάται συνολικά σε πάνοχ, από 150 δισεκατομμύρια δολ., εκ των οποίων 32,14 δις. για την κάλυψη του Ουκρανικού προϋπολογισμού για το έτος 2022 και 16,7 δισ. για το έτος 2023. Μόνον οι ΗΠΑ έχουν δώσει 76,8 δισ. δολ -

ΣΤΙΞΕΙΣ

του **Δημήτρη Πιστικού**

Περί Μπιτ (Beat Generation) ολίγα

Ο δυτικός ορθολογισμός αναμεμειγμένος με την προτεσταντική θρησκευτικότητα ως ηγεμονεύουσα αντίληψη άφησε πίσω του ένα πλήθος στοχαστών και ποιητών αλλά δεν μπόρεσε να διατηρήσει την φαινομενική συμπάγεια της υπόστασής του. Άφησε μεγάλες ή μικρές ρωγμές από όπου εισχωρούσαν εντός του νέα και ανατρεπτικά ρεύματα. Η μοιραία κατάληξή του στο χώρο τής ποίησης ήταν η ποίηση των αμερικανών «μπητ» και των παραφυάδων ή συνοδοιπορούντων και ομοϊδεατών τού δυτικού λυρισμού. Ο λαβύρινθος της πολιτικής και κοινωνικής ζωής, τα αδιέξοδα του καπιταλιστικού κόσμου, η ατομική απόγνωση, η περιφρόνηση στα ανθρωπιστικά ιδεώδη, ο χλευασμός των παραδοσιακών ιδεών, η επαναϊδεολογικοποίηση (εκ του πονηρού) της ιστορίας, ο βιασμός τής φύσης, η απολυταρχοποίηση του συντηρητισμού, η σκληρότητα του συστήματος και η νομοθετική θωράκισή του, ο μακαρθισμός, οι διώξεις των διανοουμένων, η αποξένωση των ανθρώπων, η γενίκευση και ομογενοποίηση της εσωτερικής και διεθνούς αδικίας οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και η κυνική στήριξη αιμοσταγών δικτατόρων μαζί με την ανασφάλεια και το φάντασμα του ψυχρού πολέμου παρέα με τη μισθοφόρα διανόηση, οι ατομικές συμφορές και τα προσωπικά αδιέξοδα, οδήγησαν τους ποιητές αυτούς στην δημιουργία μιας ποιητικής αντίληψης που εν συνόψει μπορεί να αποκληθεί η ανάμνηση ενός ανεπιστρεπτί χαμένου ονείρου.

Όταν λέμε «*γενιά των μπητ*» (Beat Generation) εννοούμε ένα λογοτεχνικό κίνημα νέων αμερικανών ποιητών και πεζογράφων που δημιουργήθηκε στη δεκαετία τού 1950, δηλαδή, μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και ανάμεσα στον πόλεμο της Κορέας και του Βιετνάμ. Ο όρος Beat σημαίνει *ρυθμός* ή *χτύπημα* συνδέεται όμως και με την *μακαριότητα* (Beatitude). Μεταξύ των πόλων τής καθαρής ατομικής ηδονής (Μπάροουζ) και στην συνύπαρξη με τους άλλους (Φερλινγκέττι) κινείται ένα σμήνος από φιγούρες τού λογοτεχνικού και κοινωνικού περιθωρίου με σκαμπανεβάσματα: από την ναρκωτική ηλιθιότητα έως την οικολογία και την πολιτική διαμαρτυρία. Λαμβάνοντας στοιχεία από την παράδοση τελικά οι ποιητές αυτοί την αρνούνται και την καταδικάζουν για ακαδημαϊσμό όπως έκαναν πριν απ' αυτούς άλλα κινήματα (υπερρεαλισμός, ντανταϊσμός,

φουτουρισμός κ.λπ.). Κατά το λεξικό «Πάπυρος» έκδ. 2008, τόμ. 7, σελ. 240 ως «μπήτνικ» ορίζεται «*το μέλος τού αμερικανικού λογοτεχνικού κινήματος που εμφανίστηκε τη δεκαετία τού 1950 ως αντίδραση στις αξίες και στον τρόπο ζωής των Αμερικανών και γενικότερα στη σύγχρονη βιομηχανική κοινωνία*».

Η φράση, «*Ο άνθρωπος δεν υπάρχει, ο άνθρωπος είναι απλώς μια εφεύρεση του θεού, μια εφεύρεση χωρίς νόημα μέσα σε τούτο το απέραντο κίνημα αναισθησίας*» είναι η προ-

Αλλεν Γκίνσμπεργκ

σπάθεια τριών ηγετών των Μπητ (Γκίνσμπεργκ, Ορλόφσκι, Κόρσο) να χωρέσουν το κίνημά τους ανάμεσα στο βουδισμό, τον χριστιανισμό και τον υπαρξισμό. Ωστόσο, η οντολογία τους υιοθετεί εντέλει τον μηδενισμό. Η αντιμετώπιση του έργου τους από κριτικούς και πολιτεία (απαγορεύσεις, καταδίκες κ.λπ) και η έκνομη δραστηριότητά τους, συνετέλεσαν στην ενδυνάμωση του θρύλου. Κέρουακ, Γκίνσμπεργκ, Μπάροουζ, Σνάϊντερ, Μακ Κλαρκ, Κόρσο, Φερλινγκέττι, Κάσσαντι, Λαμάντια, Μπουκόφσκι, Σόλομον κ.ά. αποτελούν μερικούς από τους πιο γνωστούς. Τελικά, εμφανίζονται απολίτικοι επί το πλείστον, παρά τις ισχυρές αριστερές τάσεις και τους ομιχλώδεις σοσιαλισμούς μερικών.

Συνηθίζουν να μιλούν για την περίφημη «αμφισβήτηση» των μπητ. Πρόκειται για μια άποψη που έγινε με την πολύ κουβέντα από θρυλούμενη εκδοχή, γενική αλήθεια και η οποία, κατά τη γνώμη μου, εμφανίζει τη συλλογιστική αιτία ως αποτέλεσμα. Πιστεύω πως η γενιά των μπητ (όπως εξάλλου και ένας ωχρός αντικατοπτρισμός της στην επιχώρια «*Γενιά τού Εβδομήντα*» (που χρεώθηκε τον τίτλο της και θέλγεται να αποκαλείται ή να την αποκαλούν «*Γενιά τής αμφισβήτησης*») είναι μια τάση καθαρά οπισθοδρομική, συγχυσμένη, αποπροσανατολιστική, αντιπροοδευτική. Αυτό, ως γενική εικόνα, γιατί

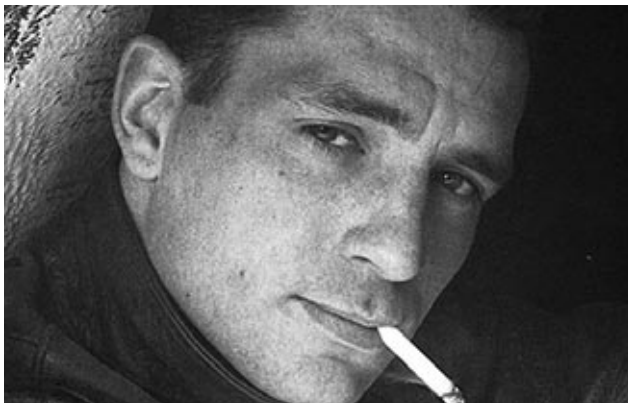

Τζακ Κέρουακ

ανάμεσά της ξεχωρίζουν μερικές φωνές χαρισματικές, πρωτότυπες, προοδευτικές, καθαρές (λ.χ. εναντίον των πολέμων, των φυλετικών διακρίσεων κ.λπ). Όμως, η ατομοκεντρική θεώρηση πολλών εκπροσώπων της οδηγεί σε μια στάση ομφαλοσκοπική και δημιουργεί μια τέχνη που δεν έχει αρκετή φιλοδοξία να φιλοτεχνήσει ένα πλήρες και σαφές μήνυμα. Η έλλειψη ενός συλλογικού αφηγήματος, η παντελής απουσία κάθε ουσιαστικής ανατροπής, η μοιρολατρική και φιλήδονη αντίληψη για τη ζωή, η αποφυγή αναφοράς στα δικαιώματα της γυναίκας (ελάχιστες ποιήτριες ανήκαν στον κύκλο τους), η ροπή προς παραβατικές δράσεις τού κοινού ποινικού δικαίου, η προκλητική προβολή τού «εγώ», τα ναρκωτικά, το αλκοόλ, η παράλυτη μουσική, η ανορθοδοξία, η γραφικότητα, η πα-

ραίτηση και πολλά άλλα, συμπυκνώνουν ένα όραμα φυγοκεντρικό, θολό, ανεξέλεγκτο. Καμιά ουτοπία, κανένα πλατύ κοινωνικό όραμα δεν χρωματίζει τον πίνακά της.

Περαιτέρω, στην ιδεολογία της, δεν ανιχνεύεται καμιά αίσθηση του συνυπάρχειν και συνανήκειν, βασιλεύει ένας άναρχος ατομικισμός, προβάλλεται ένας φανταστικός, κουρασμένος, παρανοϊκός, ψυχαναλυτικός, διαλυμένος και παραμορφωμένος κόσμος ενώ παράλληλα υπογραμμίζεται ένας ηττημένος εξτρεμισμός που προωθεί τάχα την ιδέα κάποιας θολής και απροσδιόριστης ουτοπίας, προδίδοντας τη συνάντηση της ψυχοπαθολογίας με την τέχνη και την κοινωνία. Η λογοτεχνία των μπητ δεν είναι μια καθαρή «*λογοτεχνία πολεμικής*». Φιλοτεχνεί μια μικρογραφία τής Αμερικής που έχει γονατίσει κάτω από το βάρος τού ψευδεπίγραφου «*αμερικανικού ονείρου*» και του αυτάρεσκου καπιταλιστικού τρόπου οργάνωσης απέναντι σε «*περιθωριακές ελίτ*» και όχι στο μεγάλο πληθυσμό που πάσχει, καταπιέζεται και διεκδικεί. Η αγωνία της, όπου υπάρχει, δεν πηγάζει και δεν διαχέεται στην κοινωνία. Το «εγώ» δεν συναντά το «εμείς», το υποκείμενο επισκιάζει το αντικείμενο, το ατομικό χάος παραμερίζει τον κόσμο, η προσωπική μυθολογία τη συλλογική συνείδηση. Περαιτέρω, δεν εχθρεύεται πραγματικά καμιά ανώτερη τάξη, δε νοιάζεται για τη μεσαία τάξη, δεν συγκινείται από την εργατική τάξη και κατά βάθος ονειρεύεται να μπει στην ανώτερη για να απολαύσει τα «αγαθά» τού επάρατου συστήματος. Ουσιαστικά δεν ανήκουν σε καμία τάξη και παραμένουν παρίες, παρείσακτοι και εξωτικοί. Το αίτημα της κοινωνικής αλλαγής δεν φαίνεται να φτάνει και να απασχολεί το θυμικό της. Δεν δεικνύει καμιά σοβαρή διάθεση για κοινωνικό διάλογο. Ο μαρξισμός την τρομάζει. Ο φιλελευθερισμός την ενοχλεί. Ο σοσιαλισμός είναι πιο ευρύχωρος, πιο βολικός ωστόσο φαντάζει ως μακρινή και εξωτική χώρα. Είναι σαφές ότι δεν διακατέχεται και δεν συγκινείται από κανενός είδους νοσταλγία. Πίσω της είναι συντρίμματα και ερείπια οικογενειακών εξοριών, μια ξεθωριασμένη ταυτότητα και η Αμερική τού σπασμένου ονείρου.

Για μερικούς τής γενιάς αυτής η θολή «αμφισβήτηση» ήταν το κουκούλι που έκρυβε την έλλειψη πραγματικού οράματος ή μια αυταπάτη όπως την εννοούσε ο Κορνήλιος Καστοριάδης συσχετίζοντάς την με τον Φρόιντ «*όχι απλώς μια εσφαλμένη πίστη αλλά μια εσφαλμένη πίστη που τη στηρίζει μια επιθυμία*» («Είμαστε υπεύθυνοι για την ιστορία μας», μετάφραση Τέτα Παπαδοπούλου, εκδ. Πόλις, 2000).

Παρόλαυτα, το σύστημα ήταν ικανοποιημένο και άφησε στους μπήτνικους αρκετή ελευθερία να αυτοκατασρέφονται, Από αυτούς τους γραφικούς, καταραμένους και ατελέσφορους αιρετικούς, παράδοξους και «αμφισβητίες» δεν κινδύνευε παντελώς. Απεναντίας μάλιστα οι όποιες διαμαρτυρίες, μεμονωμένες και ακίνδυνες ενίσχυαν την εικόνα τής Αμερικής ως χώρας δημοκρατικής όπου όλοι, όλες και όλα χωρούν. Έτσι η εισβολή και τα εγκλήματα πολέμου στο Βιετνάμ αμβλύνονταν σημαντικά, καταδικασμένα από τον ανοργάνωτο και αναρχικού χαρακτήρα ακτιβισμό των λίγων θιασωτών του. Η ποίηση των μπητ, όπως είπα, είναι ποίηση του υποσυνείδητου «εγώ» και δεν έχει καμιά σχέση με το «εμείς». Εξασθενημένη, παράλυτη, εθισμένη, παρέχει ένα πρώτης τάξης άλλοθι στο ορθόδοξο και πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα. Κι ας αλυχτούσαν. Κι ας ούρλιαζαν. Έδειχναν αγριεμένοι αλλά δάγκωναν μονάχα τον εαυτό τους. Ολοφύρονταν άδαρτοι. Στο τέλος, οι πιο ταλαντούχοι απ' αυτούς έγιναν μέρος τού συστήματος που υποτίθεται ότι πολεμούσαν.

Επί το πλείστον η πλειονότητα των πιο διακεκριμένων δίνει την εικόνα παρανοϊκών, ασυμβίβαστων (προσοχή, όχι εξεγερμένων), απροσάρμοστων, αντισυμβατικών μοναχόλυκων ή ανοργάνωτων μπουλουκιών που επεδίωκαν την πρόκληση και μέσω αυτής την αρνητική δημοσιότητα. Κλεισμένοι στο πνιγηρό κουκούλι τους εξέφραζαν ένα μικρόκοσμο όπου αποθέωναν το αιρετικό εγώ τους, αποκλείοντας την κοινωνία και την ιστορία από τις φιλοδοξίες τους. Έτσι, το κίνημά τους ανέδειξε ελάσσονες ποιητές οι οποίοι σε σχέση με μείζονες αμερικανούς ποιητές όπως ο Έζρα Πάουντ, αναδεικνύουν μια κάμψη και μια ύφεση, γνωρίσματα μιας παρακμής. Προσωπική γνώμη.

Σε αντίθεση με τους ποιητές των αποσπασμάτων οι ποιητές των μπητ έχουν στον πυρήνα τους έναν αυτοκαταστροφικό μύθο, ξεδιπλώνουν ένα στραπατσαρισμένο και νόθο αφήγημα. Η ποίησή τους έτσι μοιάζει με μικρή όαση στη μέση μιας πολυάριθμης ερήμου όπου δεν ακούγεται ο συλλογικός πόνος, ο διεθνής σπαραγμός, οι δίκαιες διεκδικήσεις, οι αλλαγές, η επανάσταση. Ο ηρωικός λυρισμός τής παλιότερης ποίησης αντικαθίσταται από τον λυρισμό τής εξουθένωσης με τα παντοειδή παυσίλυπα που θέλουν να απαλλαγούν από τα δεσμά τής συλλογικής συνείδησης και μνήμης με νεφελώδη όμως κατασκευάσματα, περίπλοκα όνειρα και αδιέξοδες παραισθήσεις. Ως εκ τούτων η ποίηση αυτή ενέχει σημάδια που την καθιστούν εξόχως σωματική και λιγότερο αισθηματική. Η ψυχαναλυτική διάθεση, το περίφημο υποσυνείδητο, η καταβυθισμένη Ατλαντίδα, οι ενοχές, οι φοβίες, οι δαιδαλώδεις εμπλοκές, οι άγονες ονειρώξεις, ο ατομικός ευδαιμονισμός, τα οδυνηρά και ανεξίτηλα ψυχικά τατουάζ και τα τραύματα κυριαρχούν.

Η ποίηση των μπητ δεν είναι όπως θα περίμενε κανείς επαναστατική αλλά αναχωρητισμός, δεν είναι νεανική αλλά γέρικη δεν είναι ευθαλής αλλά κουρασμένη. Οι ποιητές της, κλεισμένοι στο κάστρο τής αμερικανικής ασφυξίας δημιούργησαν το δικό τους λαβύρινθο με τον Μινώταυρο που έτρεφαν μέσα τους, αφήνοντας λίγες κερκόπορτες για να αποδράσουν στο χάος, στηρίζοντας εντέλει το σύστημα το οποίο τούς δημιούργησε και το οποίο υποτίθεται πολεμώντας το τους ανέδειξε για λόγους πρωτίστως κερδοσκοπικούς και κατόπιν για λόγους σκοπιμότητας ώστε να είναι στα μάτια της ανθρωπότητας το άλλοθί του. Τελικά και οι ίδιοι οι πρωτοστάτες τού κινήματος δεν φάνηκαν να αρνούνται την ανταμοιβή τους. Η πραγματική ή οιονεί άρνησή τους να συμμετάσχουν στο σύστημα (εννοώ τους ειλικρινέστερους και τολμηρότερους εξ αυτών) δεν τους εμπόδισε να εμπορευματοποιηθούν και να καταναλωθούν από μια μερίδα πονηρών και κερδώων «αντικαθεστωτικών». Το έδαφος ήταν πρόσφορο αλλά η διάθεση υποτονική. Έτσι, το αποτέλεσμα της «αμφισβήτησης» των μπητ ήταν η δημιουργία μιας κουλτούρας περιθωρίου, που έδωσε στη λογοτεχνία αρκετά ονόματα αλλά ελάχιστα αξιόλογα έργα.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι το κίνημα των μπητ είναι ένα φαινόμενο που επιτρέπει σήμερα στους μελετητές ψύχραιμες και διαφορετικές προσεγγίσεις. Επιπλέον έχω την επίγνωση ότι οι γενικεύσεις αδικούν τα επιμέρους. Διότι υπάρχουν εξαιρετικές περιπτώσεις ποιητών μπητ, που έδωσαν ένα ξεχωριστό χρώμα στην ποίηση της αμερικανικής μητρόπολης και κατ' επέκταση, με τις επιδράσεις ή τις μιμήσεις, στις περιφερειακές λογοτεχνικές αποικίες τής υφηλίου.

14ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης Δικηγορικών Συλλόγων

Επιμέλεια **Ευθυμίου Σκαρίμπα**
Δικηγόρου Πειραιά

Το ετήσιο ραντεβού των δικηγόρων, που ασχολούνται με το μπάσκετ, δόθηκε αυτό το καλοκαίρι στην Πιερία, όπου ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος Κατερίνης διοργάνωσε με επιτυχία, από 17-22/7/2023, το 14ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης Δικηγορικών Συλλόγων, στο οποίο συμμετείχαν 23 ομάδες από όλη την χώρα αλλά και την Κύπρο. Οι συνθήκες καύσωνα, που επικράτησαν κατά τις ημέρες τον αγώνων, δυσκόλεψαν τους συναδέλφους, αλλά το αγωνιστικό πνεύμα και η αγάπη για το άθλημα υπερίσχυσαν των δυσκολιών και άπαντες ευχαριστήθηκαν την διοργάνωση.

Η ομάδα μπάσκετ του Δ.Σ.Π., η οποία κατήλθε στους αγώνες με την πολυπληθέστερη αποστολή (αθλητών και συνοδών) ανάμεσα στις συμμετέχουσες ομάδες, γεγονός που καταδεικνύει το δέσιμο και την αγάπη των συναδέλφων για την ομάδα, είχε θετικό απολογισμό τριών νικών και μόλις μίας ήττας, καταλαμβάνοντας την 9η θέση. Το "αυστηρό" σύστημα της διοργάνωσης, που τιμωρεί την ήττα στην αρχική φάση των ομίλων, στέρησε από την ομάδα μας την κατάληψη ανώτερης θέσης, αλλά η εικόνα της και η δυναμική της παρέμειναν στα ιδία και υψηλότερα επίπεδα, εδραιώνοντάς την στους "ισχυρούς" του δικηγορικού μπάσκετ. Την 1η θέση στο πρωτάθλημα κατέκτησε η πολυνίκης ομάδα του Δ.Σ.Αθηνών, η οποία, μάλιστα, ανέλαβε και την διοργάνωση του επόμενου πρωταθλήματος, τον Ιούλιο του 2024.

Τα αποτελέσματα των αγώνων του Δ.Σ.Π:

18/7/23-Φάση ομίλων-2η αγων.: Δ.Σ. Αγρινίου - Δ.Σ.Πειραιά 26-56 (Μπαστάνης 12π., Σκαρίμπας 9π.)

19/7/23-Φάση ομίλων-3η αγων.: Δ.Σ. Πειραιά - Δ.Σ. Λεμεσσού59-66 (Μπαστάνης 23, Νινόπουλος 17)

20/7/23- Κατάταξη, Θέσεις 9-16: Δ.Σ. Λάρισας - Δ.Σ. Πειραιά43-67 (Μπαστάνης 27, Τσουκαλάς 14)

21/7/23- Κατάταξη, Θέσεις 9-10: Δ.Σ. Πειραιά - Δ.Σ. Ηρακλείου61-59 (Σκαρίμπας 23, Μπαστάνης 13).

Η ομάδα αποτελούνταν από τους συναδέλφους: Κίμωνα Γκιουλιστάνη, Γιάννη Ξυλαρδιστό, Γιάννη Κωλέττη, Κώστα Κυνηγάκη, Χάρη Γαγανάκη, Δημήτρη Νάκο, Θύμιο Σκαρίμπα, Νίκο Μυρίλλο, Βασίλη Κοντογιάννη, Θοδωρή Νινόπουλο, Κωνσταντίνο Φλέγκα, τον επανακάμψαντα και "κολόνα" της ομάδας Βασίλη Μπαστάνη, τον αρχηγό της αποστολής Γιάννη Βούτα και τον ασκούμενο Νίκο Τσουκαλά, με προπονητή τον coach Άκη Παπαδάκη. Ιδιαίτερη αναφορά απαιτείται στην πολυάριθμη κερκίδα του Δ.Σ.Π., η οποία, αποτελούμενη από τα μέλη των οικογενειών των συναδέλφων, κέρδισε τις εντυπώσεις στην "μάχη της εξέδρας" και απέσπασε τα χειροκροτήματα από τους αντιπάλους, όπως, επίσης, και στον άοκνο Πρόεδρο του Συλλόγου μας, Ηλία Κλάππα, του οποίου η παρουσία και η στήριξη ήταν σημαντική για την ομάδα.

Η ομάδα του Δ.Σ.Π, την τρέχουσα σεζόν, μπαίνει με όρεξη και πάλι στα παρκέ και θα έχει διευρυμένους στόχους και υποχρεώσεις, αφού εκτός από την συμμετοχή της στο καλοκαιρινό δικηγορικό πρωτάθλημα και στο εργασιακό πρωτάθλημα του Εργατικού Κέντρου Αθήνας, που διεξάγεται καθ' όλη την διάρκεια της σεζόν, επίκειται και η εκκίνηση διοργάνωσης Κυπέλλου Δικηγορικών Συλλόγων. Επομένως, για την στήριξη και την ανανέωσή της, νέοι, κυρίως, συνάδελφοι, που έχουν ασχοληθεί ή εξακολουθούν να ασχολούνται με το μπάσκετ, καλούνται να συμμετέχουν στα δρώμενα της ομάδας, εντασσόμενοι στην όμορφη παρέα της και ενισχύοντας, αγωνιστικά τον πολυετή κορμό της!

Εις μνήμην

Παναγιώτης Στάθης

Πριν λίγες μέρες έφυγε από κοντά μας ο συνάδελφος **Παναγιώτης Στάθης**. Δικηγόρος, μέλος του ΔΣΠ από το 1987, διακρίθηκε για το ήθος, τη μαχητικότητα, την ευγένεια και τη νομική του κατάρτιση. Μάχιμος δικηγόρος, με σχεδόν καθημερινή παρουσία στα ακροατήρια, διετέλεσε επίσης μέλος της ποδοσφαιρικής ομάδας του Συλλόγου μας.
Ο ΔΣΠ του απένειμε τον τίτλο του επίτιμου δικηγόρου, τιμώντας το ήθος, τον επαγγελματισμό και τη συνεισφορά του στο δικηγορικό λειτούργημα.
Ο Παναγιώτης Στάθης καταγόταν από το Ηλιόκαστρο Αργολίδας, όπου και τελέστηκε η κηδεία του.
Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Την ώρα που δύουν οι ψυχές

Την ώρα που δύουν οι ψυχές
κι έξω βρέχει
χάρτινο καραβάκι το μυαλό
στη μέση τού πουθενά
την ώρα που χάνεσαι
κι εκλιπαρείς για λίγο θεό
- λίγο θεό καλοί μου άνθρωποι -
και ψάχνεις τα κομμάτια σου
μέσα στην άμμο
- μήπως και συναρμολογήσεις
τον εαυτό σου -
την ώρα που η κραυγή σου
σκίζει τη νύχτα...
Αυτή η ώρα είναι δική σου.
(12-11-2007)

(Από την ποιητική συλλογή της αείμνηστης Βίκυς Κατσαγώνη το ποίημα
«Την ώρα που δύουν οι ψυχές»)

ΣΚΑΚ

Επιμέλεια **Θεοδώρου Σαρρή**
Δικηγόρου Πειραιά

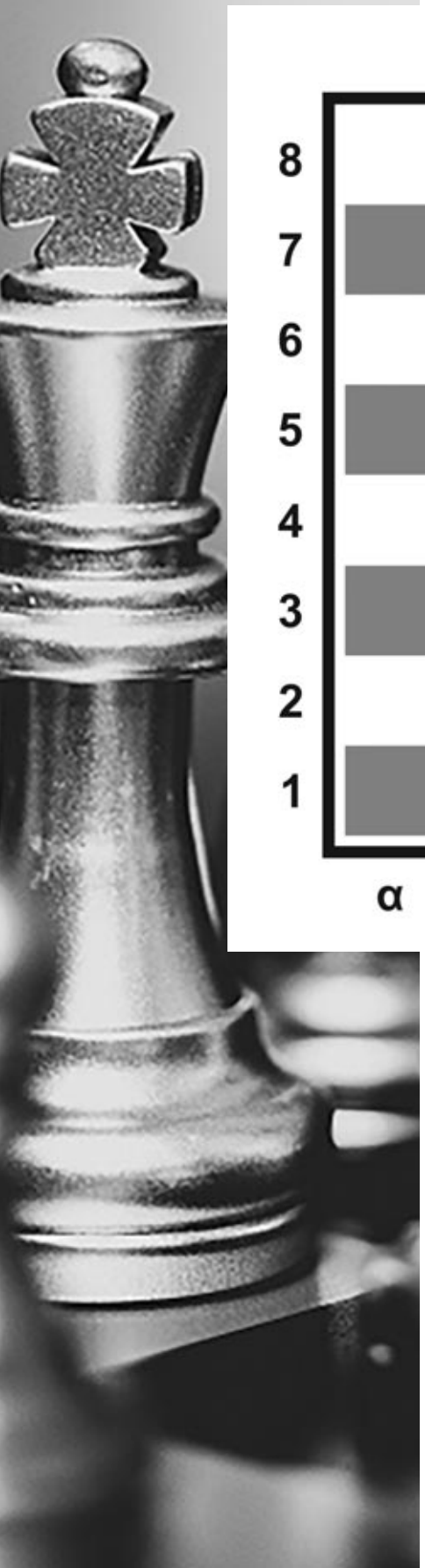

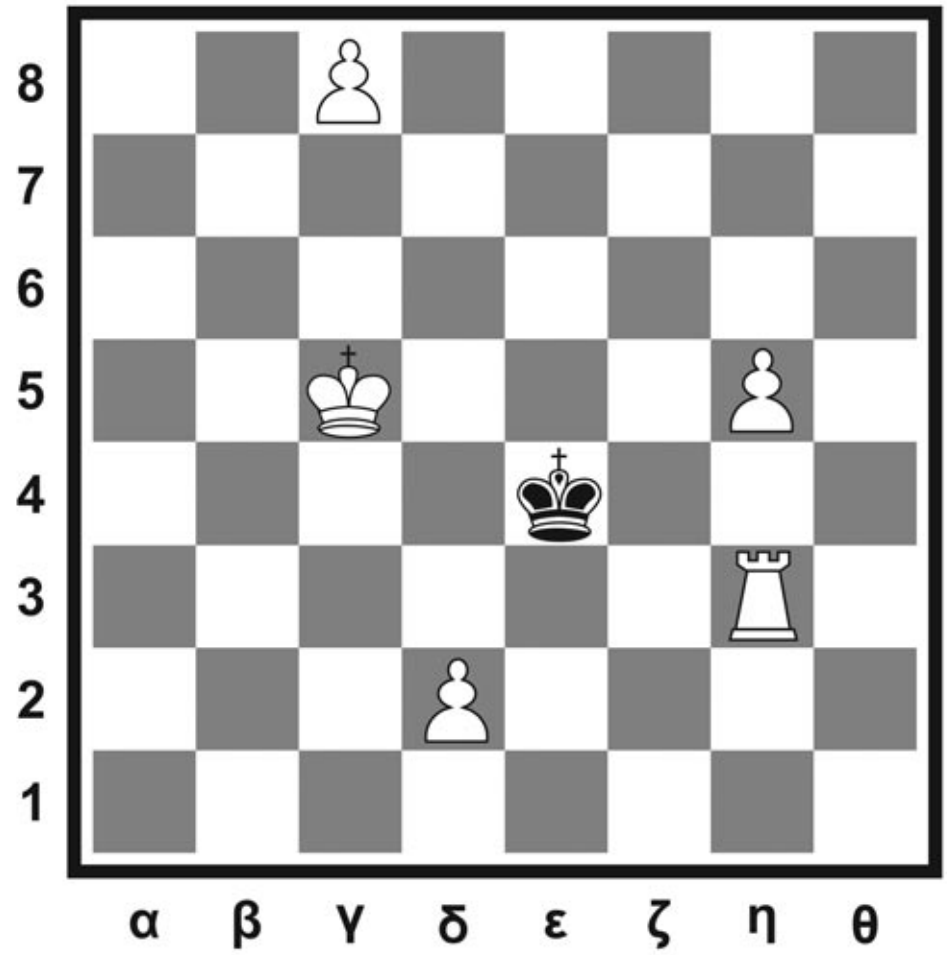

Λευκά: Ργ5, Πη3, Αγ8, Αδ2, Ση5
Μαύρα: Ρε4

Παίζουν τα Λευκά και κάνουν ματ σε δύο κινήσεις

Λύση:
1. Πη2 Α) αν Μαύρα Ρδ3
2. Α:δ5 ΜΑΤ
Β) αν Μαύρα Ρε5
2. Πε2 ΜΑΤ
Γ) αν Μαύρα Ρζ3
2. Αβ7 ΜΑΤ

Η **Νομική Σχολή Αθηνών**, ο **Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς**
& τα **Ναυτικά Τμήματα του Εφετείου**
και του **Πρωτοδικείου Πειραιώς**
διοργανώνουν επιστημονική εκδήλωση
με θέμα:

Η Αναμόρφωση του Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου (νέος ΚΙΝΔ): Πρώτα ζητήματα ερμηνείας

Παρασκευή 3 Νοεμβρίου 2023 | ώρα 16.00
Αμφιθέατρο Ιδρύματος Ευγενίδου